

KRAJEM SV. ANTONÍNKA

ČASOPIS OSTROŽSKA A HORŇÁCKA

Cena 10 Kč

BŘEZEN - DUBEN 2009

VESELÍ NAD MORAVOU • VELKÁ NAD VELIČKOU • UHERSKÝ OSTROH • BLATNICE POD SVATÝM ANTONÍNEM
HLUK • BLATNIČKA • BORŠICE U BLATNICE • OSTROŽSKÁ LHOTA • OSTROŽSKÁ NOVÁ VES • HRUBÁ VRBKA
MALÁ VRBKA • JAVORNÍK • KUŽELOV • SUCHOV • LIPOV • LOUKA • NOVÁ LHOTA - VÁPENKY

8

Fašank 2009

Lipov

FOTO: František Gajovský

Ostrožská Nová Ves

FOTO: Zuzana Lipárová

Ostrožská Lhota

FOTO: Dušan Dufka

Hluk

FOTO: Radek Bartoníček

Velká nad Veličkou

FOTO: František Gajovský

Blatnice pod Sv. Antonínkem

FOTO: Zuzana Lipárová

Veselí nad Moravou

FOTO: Zuzana Lipárová

Javorník

FOTO: František Gajovský

Vážení čtenáři,

srdečně Vás zdravíme už v osmém čísle časopisu Mikroregionu Ostrožska a Horňácka, jsme velmi rádi, že se Vám časopis líbí, snažili jsme se, abyste ani tentokrát nebyli zklamaní.

Už dlouho přemýšlím nad tím, jak vlastně co nejstručněji časopis popsat, co o něm říci někomu, kdo ho vůbec nezná.

Samozřejmě, šlo by říci, že jde prostě o časopis dvou mikroregionů, kde jsou jen a jen články z vašeho okolí a od nejbližších sousedů - v tom je jistě unikátní, žádné zbytečné řádky zdaleka.

Jenže, proč si časopis pochvalují i lidé, kteří žijí od nás poněkud dál a v místech, o kterých píšeme, vůbec nebydlí?

Říká se, že pro média jsou dobré zprávy žádné zprávy, protože nikoho moc nezajímají, netáhnou k obrazovce ani nenutí ke stání na noviny před trafikami. Asi je to skutečně pravda, to zlé vždy člověka z jakéhosi záhadného důvodu fascinuje mnohem více.

Nemyslím si, že náš časopis na tom něco změní, to ani nelze, svět kolem nás není zcela jistě jenom růžový, spíš naopak.

Přesto se snažíme tvořit náš časopis především ze zpráv dobrých. Když si projdete stránku po stránce, zjistíte, že na každé je ukryto dobrých zpráv opravdu hodně. Někdy jde o pár řádků, jindy o větší příběhy, často o skutky lidí, kteří dělají pro druhé mnohem více než by museli.

Jsem přesvědčený, že dobré zprávy mají ohromnou sílu polepšovat svět i nás samotných, pomáhají žít, zejména, když život jednoduchý není, dávají naději. Proto má smysl dělat o nich časopis. Snad se nemýlím.

Radek Bartoníček
redaktor časopisu

UH. OSTROH, LIPOV
8, 9 - Reportáž o tom, jak dnes žijí sokolové

HORNÁCKO
14, 15 - Jaký byl Horňácký ples 2009 v Brně

LOUKA
17 - Povídání o fotografovi Františku Gajovském z Louky

HRUBÁ VRBKA, KUŽELOV
18 - Kde nemají hasiči nouzi o mladé zájemce

VELKÁ NAD VELIČKOU
12 - Chovatelů ve Velké ubývá, chybí mládí

BLATNICE
22 - O unikátní sbírce v blatnickém muzeu

HLUK
24 - Hlucké hody s hluckou stárkou byly. Ale až v Praze!

O. N. VES
26 - Příběh Katky Pjajčikové, příběh s dobrým koncem

OSTROŽSKÁ LHOTA
28 - Když vyhlášenému koňakovi umírají koně

BORŠICE U BLATNICE
30 - Rok mužského sboru: proč má smysl se scházet

UH. OSTROH
33 - O zázračném vzepětí ostrožských hokejistů

VESELÍ NAD MORAVOU
46 - Rozhovor s podnikatelem Zdeňkem Zemkem

Krajem svatého Antonínka, regionální periodikum, vydává Mikroregion Ostrožsko a Horňácko, Uh. Ostroh, PSČ 687 24

Redakce: Radek Bartoníček, www.slovackoDNES.cz, radekbartonicek@klikni.cz, tel.: 602 433 970, Zuzana Lipárová (tic@ostrozska.cz), tel: 731 166 831, Stanislav Dufka (sdufka@seznam.cz), 606 720 853

Jazyková úprava: Zdeňka Pokorná, povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 18131

e-mail: mikroregion@ostrozska.cz, www.ostrozska.cz, cena výtisku 10 Kč.

Design, layout, grafické zpracování: Vladimír Šopík, 777 750 159, **Tisk:** LV print, Uherské Hradiště, www.lvprint.cz, tel.: 777 750 159

Foto na titulní straně: Fašank v Javorníku 2009, FOTO: Zuzana Lipárová

Byli jsme na veletrhu v Brně

Mikroregion Ostrožsko a Hornácko prezentoval naše okolí na vyhledávaném veletrhu

Mezinárodní veletrh cestovního ruchu GO a Regiontour 2009 v Brně patří mezi nejvíce navštěvované akce na začátku roku. Kromě mnoha oficiálních hostů se tady pohybují rovněž odborníci na cestovní ruch, i běžní turisté. Ani letos tady nechyběl „pultík“ našeho Mikroregionu Ostrožsko.

Pod hlavičkou regionu Slovácko jsme se tísnilí na pultě s regionem Podluží a o kousek dál mikroregionem Bílé Karpaty. Pod logem Slovácka nás ale bylo mnohem víc - město Kunovice, mikroregion Staroměstsko, mikroregion Buchlov a další - „probojovat“ se až k návštěvníkům bylo poměrně složité.

Pokud jsme každý na jednom kousku nabízeli přednosti našeho mikroregionu, neměli to zájemci o náš kraj jednoduché. Materiálů jsme ale měli hodně, lidé by museli mít kufr (ne jeden!), aby se jim tam vešlo jen to, co je zajímavá na několik dní dovolené, aby si letáky pročetli a mohli si vybrat místo, kde stráví dovolenou nebo aspoň víkend.

Naše přípravy začaly už koncem

TADY JSME. Manažerka Mikroregionu Ostrožsko Jana Bujáková (vpravo) a pracovnice našeho Informačního centra v Uherském Ostrohu Zuzana Lipárová na veletrhu, kde návštěvníkům poskytovaly informace o našem rodném kraji. FOTO: RB

loňského roku. Musím říct, že na veletrh jsme přivezli dobrý materiál, který zaujal mnoho návštěvníků. Kromě letáků informačního centra s nabídkou ubytování a mapkou cyklostezek v okolí jsme nechali vyrobit kapesní kalendářiky, na každém je znázorněna každoročně pořádaná akce z obcí Ostrožska a nechybí kontakty.

O ty byl velký zájem. Sběratelé jej chválili jako jeden z nejhezčích, což není tolik podstatné jako hlav-

ně to, že i díky těmto materiálům se nám podařilo poznat zajímavé lidi. Například paní, která pracuje v cestovní kanceláři a stará se o jednodenní výlety, se moc zmlouvala květnová akce v Blatnici pod Svatým Antonínkem Z bůdy do bůdy, kterou my dobře známe jako putování po vinných sklepech.

Zájem byl o krojované události, na něž jsme také „sázeli“ při výrobě kalendářků nejvíce. Potěšující

bylo, že lidé už náš kraj trochu znají a minimálně jedenkrát už u nás strávili pár dnů nebo tudy aspoň projížděli.

Mnoho z nich zavzpomínalo na lední hokej v Uherském Ostrohu, poutě na kopci sv. Antonínka, jezera v Ostrožské Nové Vsi či Hornácké slavnosti a rádi si poslechlí, zda tato místa ještě fungují a jak. V tomto „maratonu“ jsme měli možnost náš region přiblížit i těm, kteří o nás příliš nevěděli, což byla naše šance, jak je k nám nalákat.

ZL

VODA V PĚTI PROMĚNÁCH. Přesně tak zněla reklamní značka, s kterou se přijela na brněnský veletrh prezentovat naše východní Morava. U oficiální prezentace nechyběl hejtman Stanislav Mišák, kterého doprovázely dvě vodní víly. FOTO: RB

Jak proběhl fašank v Mikroregionu Teplička

Velmi rádi dáváme na stránky tento příspěvek ze Slovenska, z Mikroregionu Teplička, s kterým spolupracujeme. Právě takové příspěvky totiž umožňují, abychom se stále více poznávali - a proto také příspěvek necháváme ve slovenštině. A nyní už psaní ze Slovenska:

„Dobrá nálada, voňavé šišky, nakrájaná klobása a ľudová hudba – to všetko patrí k pravým fašiangom. Už niekoľko rokov sa z miesta na mieste v rámci Mikroregionu Teplička posúva veselý sprievod. Tvorí ho cimbalová hudba Klumok z Trenčína a súbor Nadšenci, ktorí sú typickí svojimi pestrofarebnými maskami. Okrem toho sa v každej obci pridávajú ďalší účinkujúci.

Sprievod prešiel Trenčiansku Teplú, Dolnú

Porubu i Omšenie, urobil milý rozruch v Parkohoteli na Baračke i v Hoteli Flóra. Posledná zastávka, ako zlatý klinec programu, bola na pešej zóne v Trenčianskych Tepliciach. Sotva dohrala folklórna skupina Hájčiek z Chrenovca-Brusno svoje piesne s vtipnými textami, už sa ozýval cimbal Klumku. Nadšenci pri jeho nôtach v tanci vyzvírali seba, ale i divákov, neskôr cimbalovku nahradila dychová hudba Omšeňanka. Rozdávali sa šišky, klobáska, omastený chlieb s cibulou, varené víno, pivo i čaj. Kto chcel, mohol si za dobrovoľný poplatok kúpiť originálnu masku - výrobok detí zo základnej školy.

To, že sa podujatia zúčastnilo veľké množstvo divákov, má na svedomí určite i počasie, ktoré tento víkend bolo akoby na objednávku.“

Silvia Havelková

FAŠANK U PŘÁTEL. Mikroregion Teplička je našim přátelským partnerem, s kterým v rámci evropského projektu společně tvoříme nový internetový portál. K většímu poznávání určitě pomůže i tento snímek z tamního fašanku, další informace najdete na stránkách www.teplice.sk FOTO: Juraj Škvarka

Internet Ostrožsko: další vylepšení

Zrovna ve chvíli, kdy čtete březnové vydání našeho časopisu, připravuje největší poskytovatel internetu v šesti obcích mikroregionu Ostrožsko - náš Internet Ostrožsko - změny rychlosti pro své zákazníky.

S tímto navýšením rychlosti přijde i nepatrné navýšení měsíčního paušálu. Pro naše klienty se změni rychlost z 2 Mbps na 3 Mbps a vyšší rychlost se posune na 6 Mbps. Nejpoužívanější paušální tarify se pak zvýší v průměru o třicet korun na měsíc.

Přes tisíc uživatelů internetu

Uživatelů sítě internetu Ostrožsko od dob jejího vzniku prudce vzrostl a v současnosti už máme víc než tisíc zákazníků. Neustále se snažíme zlepšovat nejen v našich službách, ale také v kvalitě připojení.

„Víme, že internetová síť potřebuje stále investice, aby dobře fungovala. Právě proto nyní opět jednáme o navýšení rychlosti a stávající spoje chceme vyměnit za novější a výkonnější typy,“ vysvětluje manažerka Mikroregionu Ostrožsko Jana Bujáková.

Zákazníci mají možnost využít

připojení z patnácti vysílačů, které máme umístěné v Boršicích u Blatnice, Blatnici pod Sv. Antonínkem, Hluku, Ostrožské Lhotě, Ostrožské Nové Vsi a Uherském Ostrohu. Bezdrátová síť Ostrožsko funguje v pásmu 5,4 GHz.

Řízení sítě spadá pod jeden velký celek centrálně spravovaný firmou Dat, s níž Mikroregion Ostrožsko nastavil kvalitní technické zázemí za dostupných cenových podmínek, jaké byste marně hledali u menších provozovatelů.

Provoz sítě se však setkává také s problémy, které často bývají pro koncového zákazníka nepříjemné. Z velké míry však trable s připojením i rychlostí nejsou na straně sítě Ostrožsko. Zákazníci občas podlehnou lacinému zařízení, která si navíc laicky instalují sami.

„Problémem špatného připojení je zpravidla špatně nainstalované zařízení, poddimenzované zařízení, slabá anténa. Fůra lidí si myslí, že je jedno, jaké použijí zařízení, což je omyl, to platí zejména pro anténu,“ konstatoval technik naší sítě Ondřej Stloukal, který pro nás připojuje zákazníky více než dva roky.

Proč občas internet nejde

V dalších případech bývá nejčastěji příčinou příroda. Nejhorší to bývá na jaře a na podzim, když často prší a jsou bouřky, které vyřadí z provozu nejednu anténu nebo dokonce celý vysílač. V takových případech se technici snaží dělat maximum a napáchané škody co nejrychleji odstranit.

„Stává se, že blesk neuhodí přímo do zařízení jednoho klienta, ale vliv to má i na ty, kteří bydlí oproti. Zařízení nemusí odejít úplně, ale takzvaně slepnou - bezdrátové části ubývá citlivosti a to má vliv na kvalitu připojení,“ ujasnil pan Stloukal.

Mylné jsou představy, že konektivitu lidem ubírají takzvaní stahovači. Podle pana Stloukala existuje u poskytovatele systém priorit, který nemůže uživatele poškodit.

„Tomu, kdo chce stahovat velký objem dat, klesá jeho priorita na těchto požadavcích na minimum. Pokud bude na vysílači volno ve čtyři hodiny nad ránem, dosahuje maximální rychlosti.“

V praxi to znamená, že nenáročné služby mají před ostatními prioritou. Zákazník, který chce

stahovat třeba film díky tomuto žebříčku nemůže ohrozit ostatní uživatele. Tolik populární on-line zábava jako telefonování, hry nebo surfování po síti, ačkoliv to málokdo ví, „jedou“ na minimálních datových tocích.

Větší problém nadále způsobují nevhodné zařízení a antény, zejména typu „vše v jednom“, které spíše než udržet kvalitní spoj dokáží zarušit okolí a ničit 5GHz pásmo.

Ve chvílích, kdy mají lidé problém s připojením, je dobré znát, jak postupovat, aby bylo jejich zařízení opět co nejdříve v provozu.

Postup je následující: zkontrolovat, zda zařízení „žije“ - poznáte podle blikajících diod, pak vytáhnutím napájení ze zásuvky a poté se obraťte na manažera internetu pana Bronislava Zámečnicka.

Ten sídlí přímo v sídle Mikroregionu Ostrožsko v budově Přízámčí vedle zámku na Zámecké 24 v Uherském Ostrohu. Kontakty na něj 572 501 425, e-mail internet@ostrozscko.cz a mobilní telefon pro „nouzové“ případy 724 762 509. Sledujte také naše webové stránky www.internet.ostrozscko.cz.

Zuzana Lipárová

Hledáme folkloristy a řemeslníky na jarmark

Mikroregion Ostrožsko poprvé vyjede na Velikonoční jarmark, který je každoročně na Masarykově náměstí v Uherském Hradišti. Rádi jsme „kývli“ na pozvání občanského sdružení Kunovjan, které jarmark pořádá. Datum - sobota 11. dubna.

Mezi účinkujícími z Uherskohradištska mohou vyniknout také folklorní soubory, muzikanti a řemeslníci našeho mikroregionu, když se co nejdříve přihlásí na telefonním čísle Informačního centra Přízámčí 572 503 960.

Do Hradiště může odjet padesátka těch, kteří vystoupí s vlastním programem.

Řemeslníci z Ostrožska, kteří by měli zájem o stánek, se mohou přihlásit do 15. března vyplněním formuláře na <http://www.oskunovjan.cz>.

ZL

Podporujeme sběr elektrosbotřebičů

Chtěli bychom oznámit, že putovní kontejner, kam mohou lidé zdarma odevzdat nepotřebné elektrospotřebiče, bude k dispozici takto:

Ostrožská Nová Ves - ul. Záhumení (vedle kina a sběrných surovin) 6. 3. 16 až 18 hodin, 7. 3. 10 až 12 hodin, 8. 3. 10 až 12 hodin

Uherský Ostroh - ul. Svobodova (u kina) 13. 3. 16 až 18 hodin, 14. 3. 10 až 12 hodin, 15. 3. 10 až 12 hodin

Ostrožská Lhota - vydlážděná plocha u obecního bytu 20. 3. 16 až 18 hodin, 21. 3. 10 až 12 hodin, 22. 3. 10 až 12 hodin

Hluk - bývalý statek 27. 3. 16 až 18 hodin, 28. 3. 10 až 12 hodin, 29. 3. 10 až 12 hodin

Boršice u Blatnice - areál družstva

3. 4. 16 až 18 hodin, 5. 4. 10 až 12 hodin, 6. 4. 10 až 12 hodin

Blatnička - parkoviště naproti Obecnímu úřadu 10. 4. 16 až 18 hodin, 11. 4. 10 až 12 hodin, 12. 4. 10 až 12 hodin

Blatnice pod Sv. Antonínkem - bývalý Svazarm 17. 4. 16 až 18 hodin, 18. 4. 10 až 12 hodin, 19. 4. 10 až 12 hodin

Veselí nad Moravou - náměstí Míru 24. 4. 16 až 18 hodin, 25. 4. 10 až 12 hodin, 26. 4. 10 až 12 hodin

Více na www.ostrozscko.cz nebo www.elektrowin.cz

BORŠICE U BLATNICE. Všude kolem nás si bylo možné všimnout zimních obrázků, které nás mohly potěšit nebo zaujmout svou zvláštní atmosférou. Jako například tento letošní obrázek malých školáků z Boršic u Blatnice, které jsme zastihli při cestě ze školy. Všimněte si školních aktovek, které si vezou pěkně pohodlně na bo-
FOTO: RB

UHERSKÝ OSTROH. Toto jsou holky z velmi úspěšného oddílu aerobiku, který existuje při ostrožském Domě dětí a mládeže Pastelka. Velkou zásluhu na existenci a úspěších oddílu má paní Vladka Morávková, která ke cvičení přivedla už kolem 1500 stovek dívek! Rádi bychom vám také doporučili internetové stránky tohoto oddílu - <http://aerobicteampastelka.blog.cz/>

Pan Matěj Jurásek stojí se ženou před svým domkem v Ostrožské Nové Vsi, v jedné ruce láhev slivovice a v druhé štamprli. „Podťe si na štamprli,“ volá na lidi ve fašankovém průvodu. Pan Jurásek je nejstarším členem sboru dobrovolných hasičů v Ostrožské Nové Vsi, za dva roky mu bude devadesát let.

Někteří fašankáři se u jeho domku zastaví a skutečně si s ním připijí na zdraví. Manželé Juráskovi si na fašank pamatují, vždyť se ho často účastnili. „Bývalo to mnohem veselejší,“ vzpomíná paní Jurásková. Oba však těší, že tradice znovu žije.

S nápadem obnovení fašanku přišel v Ostrožské Nové Vsi Jan Botek, stejně jako loni šlo v průvodu kolem šedesáti lidí, většinou v maskách. Velkou zásluhu na tomto počtu mají členové různých novoveských spolků.

Text a foto: ZL

VELKÁ NAD VELIČKOU. Ve Velké nad Veličkou žije řada dívek, které cvičí výborně aerobik. My jsme je viděli cvičit na Plese obcí Hornáčka, ovšem cvičí všude možné. Vystoupení měly dvě, v jednom se ukázaly mladší dívky, v druhém starší. Aerobik funguje jako zájmový kroužek při velické škole, vede jej paní Šárka Hlaňková, která učí v Kuželově.
FOTO: RB

VESELÍ NA MORAVOU. Petra Havlíková Jilíková přinesla do Veselí tradici uměleckého vázání knih. Před mnoha lety měl svou knihařskou dílnu v Kunovicích její dědeček Fanek Jilík, známý folklorista, osobnost našeho regionu. Paní Jilíková (na tomto snímku se svým mužem), přidali v Pánském dvoře k vázání knih také rámování obrazů.
FOTO: RB

LOUKA. Na Školním plese v Louce vystoupily s taneční ukázkou v kostýmech coby Večerničci místní děti. Předvedly se přitom dvakrát, podruhé jako pampelišky. Zprávičku nám poslal autor fotografie pan František Gajovský z Louky.
FOTO: František Gajovský

LIPOV. Moc krásné vystoupení předvedly v lednu na sokolské Tělocvičné akademii v Lipově místní děti z mateřské školky. Pod vedením paní učitelky Dagmar Šantavé a Ivany Jagošové si mimo jiné hrály a cvičily za doprovodu písničky z filmu Ať žijí duchové.
FOTO: RB

Toto je hlava oblíbeného dřevěného poutníka z Blatničky, kterou uřezal neznámý vandal. Hlava ležela několik desítek metrů od poutníka. Nyní bude zdobit obřadní síň radnice. **ZL**

UHERSKÝ OSTROH. Římskokatolická farnost uspořádala druhý Farní ples, tentokrát v dobových kostýmech. Součástí plesu bylo vyhlášení soutěže Ze života ostrožské farnosti 2009 na dvě témata - Lidé a život farnosti v Uherském Ostrohu a Architektura. Uzávěrka je 4. prosince 2009. Více informací je na www.uhostroh.farnost.cz nebo v budově farnosti. FOTO: VK

OSTROŽSKÁ LHOTA. Těchto deset dívek je žákyněmi deváté třídy v Ostrožské Lhotě, tady jsou vyfoceny na Rodičovském plese po polonéze, kterou s nimi (a ještě s chlapci) nacvičila paní učitelka Karla Milošová - která se také s dívkami vyfotila. Lhotský obecní sál byl při polonéze narvaný, přeplněná byla i galerka nad pódiem - ta zažila už nespočet plesů. FOTO: RB

BLATNICE. Účastníky jednoho z lhotských plesů zaujala svým tancem tato břišní tanečnice. Jde o Lucii Petraturovou z Blatnice pod Sv. Antonínkem, která se po osmi letech tréninku vypracovala mezi nejlepší tanečnice. FOTO: RB

VELKÁ NAD VELIČKOU. Devátáci z Velké nad Veličkou, celkem jich do školy chodí 56, z Velké, Javorníka a Nové Lhoty. Na plese jich ale tančilo 28, hlavně kvůli dojíždění chybí žáci z Nové Lhoty. Školáky připravila k tančení paní učitelka Marie Vrablcová, která nacvičuje polonézu už řadu let. FOTO: Luděk Mikáč

HLUK. Tento snímek pochází ze sportovní haly v Hluku a vznikl ještě před začátkem letošního Rodičovského plesu. Na fotce jsou samozřejmě žáci deváté třídy, kteří tančili polonézu. Diváci přitom viděli polonézu dvakrát, protože kluků bylo více než dívek. Žáky připravila paní učitelka Jackivová. FOTO: RB

UHERSKÝ OSTROH. Působivý klaun se projížděl na bruslích v Uherském Ostrohu. Kolem něj bylo spoustu dalších masek, DDM Pastelka totiž pořádal zajímavý a ne až tak častý karneval na ledě. FOTO: ZL

HLUK. Toto jsou ocenění účastníci hluckého zpívání na tamní tvrzi. Díky vedoucím dětských folklorních kroužků vystoupilo v Hluku několik desítek dětí. S přibývajícím věkem ale zájem o zpívání prudce klesá. V kategorii žáků 7. až 9. třídy vystoupil jediný soutěžící, a to Dalibor Králík (druhý zleva). Dvě vítězství si jako jediná odnesla Lucie Křiváková (stojí přesně uprostřed), vyhrála svou kategorii a poté také divácké hlasování. Hlucká tvrz byla při zpívání plná, nechyběla ani kvalitní dospělácká porota, v Hluku věnují touto setkání velkou péči. FOTO: RB

Vážení čtenáři,

na této dvoustraně i kdekoliv jinde v časopisu můžou být vaše fotografie i texty. Rádi bychom i s vaší pomocí ukazovali, co všechno zajímavého se děje. Neváhejte prosím, pište a posílejte materiály buď mailem na adresu tic@ostrozska.cz nebo poštou na naše Informační centrum Přizámčí, Uherský Ostroh, PSČ 687 24, Zámecká ulice..

DĚKUJEME!

Sokolské vzpomínání

Byli jsme za sokoly v Uherském Ostrohu a Lipově, zajímalo nás, jak se jim dnes daří

Pojďte se seznámit se sokoly v Uherském Ostrohu a Lipově. V Uherském Ostrohu totiž slavili 110 let své existence, v Lipově 90 let. V Uherském Ostrohu byla otevřena výstava, v Lipově se uskutečnila Tělocvičná akademie.

Začnu vzpomínkou, protože následující článek je také o vzpomínkách.

Za deset let života v Praze patřily mezi mé nejzajímavější dny ty, které jsem prožil v roce 2006 na Všesokolském sletu. Těžko lze popsat atmosféru, která v Praze v tomto období panovala, ať už přímo při cvičení nebo povídání,

takže si je můžete prohlédnout na jedné z fotografií. Že na ní nevidíte nikoho mladšího? Nikdo takový nebyl. Nepřišel. Čekal jsem nějakou školní třídu, nebo třeba rodiče s dětmi, ale nic. A to přesto, že tato vernisáž byla možná poslední významnou příležitostí slyšet nejstarší sokoly z jejich rodného místa i z dalekého okolí. Bohužel.

V hlavní roli: Pan Július Kodrík, dalo by se napsat - poslední sokol tělem a duší v Uherském Ostrohu, starosta místního Sokola. Je vidět, jak velkou radost z uspořádání výstavy má a jak nesmírně je vděčný těm, kteří ji připravili. Děkuje vřele radnici za poskytnutí místa, děkuje paní

JÚLIUS KODRÍK. Starosta Sokola v Uherském Ostrohu, poslední žijící sokol tělem i duší. Dodnes půjčuje za pár korun zájemcům běžkařské lyže. Rád by svou funkci předal mladším, ale nikdo nemá zájem.
FOTO: RB

SOKOLOVÉ. Jsme poslední, koho tady Sokol ještě zajímá. Většina účastníků vernisáže výstavy, připomínající 110 let Sokola v Uherském Ostrohu.
FOTO: RB

vždyť do hlavního města se sjeli sokolové z celého světa.

V Uherském Ostrohu

Mezi tímto a dalším setkáním se sokoly uplynuly tři roky. Tentokrát jsem je potkal během jednoho týdne dvakrát. Nejdříve v Uherském Ostrohu, o týden později v Lipově.

Pojďme tedy nejdříve do Uherského Ostrohu. Místo: zámek. Počet návštěvníků: málo, všechny jsem poprosil o společnou fotku,

Věře Hendrychové, která výstavu připravila. Vzpomíná - jak jinak. Dnešních sokolů je totiž v Ostrohu minimum.

„Tato výstava je výstava vzpomínek. Ale Sokol, to je výstava dobrých vzpomínek. Jak se cvičilo, jak se kulturně žilo. To nebyl jenom tělocvik, to byl i společenský život,“ povídá pan Kodrík a vzpomíná na skupinku ostrožských vlastenců, kteří se před 110 lety rozhodli založit Tělocvičnou jednotu Sokol.

Jenže dnes je situace zcela jiná,

trefně a s úsměvem to vystihuje zástupce Župy Komenského Jiří Buršík, který mluví hned po panu Kodríkovi.

„Mám tři děti, z toho jedno je v Sokole, mám devět vnuků, z nichž není v Sokole ani jeden. Ale těší mě, že z devíti pravnuků už jedna pravnučka „zařezává“ v Sokole. Takže vidíte, že ani ve vlastní rodině nejsem prorokem,“ vysvětluje a dodává, že v dnešním upospíchaném, přehnaném a přeřvaném světě je pro Sokol strašně těžké mládež získat.

Ale není to nemožné, jako příklad uvádí Sokol Babice, kde před pěti lety žádali sedmdesátiletí a osmdesátiletí členové nadřezanou župu o rozpuštění místního Sokola. „Dnes žije tato jednota plnohodnotným životem, protože získala mládež. Nezahazujme flintu do žita,“ končí optimisticky pan Buršík.

Na cvičení v Lipově

Optimismus by člověk mohl mít i o týden později, když by přijel na devadesátileté výročí Sokola v Lipově. Půl hodiny před začátkem sice ještě převládá ticho a v zákulisí sedí u stolů s bílým prostí-

ráním několik starších mužů ve cvičebním úboru, už brzy tady ale začne převládat mládí.

Sokol v Lipově stále žije, je důležité, že tady značka Sokol nezanikla, a akademie ukázala, kolik sportující mládeže i vedoucích sdružuje. Však se ukázali fotbalisté, stejně jako dívky, které cvičily aerobik - a možná bylo symbolické, když za nimi byla velká opona s velkými vlajkami Sokola i České republiky, společně se znakem místního Sokola.

Sokolové určitě mají co dát i dnešní generaci. Třeba nadšení, které byste u nich cítili, pokud byste si s nimi v zákulisí povídali jako já.

Každý z mužů by si zasloužil vlastní představení, například oceněný Antonín Polehňa, celoživotní sokol, který v Lipově významně přispěl k oživení myšlenek Sokola po znovuzískání svobody země po roce 1989.

A sokolové můžou „dát“ také historii, i na Tělocvičné akademii zazněla připomínka učitele Jaromíra Hlubíka, který cvičil s lipovskými muži na Všesokolském sletu v Praze 1948 (na dlouhou dobu posledním sletu), a v padesátých letech byl komunisty ze

SOKOL Z LIPOVA. Dlouholetý starosta lipovského Sokola Antonín Polehňa. V roce 1991 byl iniciátorem znovuoobnovení Sokola v Lipově, měl velkou zásluhu na navrácení a celkové rekonstrukci místní sokolovny, která byla v dezolátním stavu. FOTO: RB

školy vyhozený.

„Tento oblíbený učitel a čestný člověk, který měl za sebou náročnou činnost v protifašistickém odboji, byl po návratu z II. světové války pronásledován, ze školství, které miloval, musel odejít, a v důsledku všech těchto stresů nakonec předčasně zemřel,“ mohla slyšet na akademii přítomná lipovská mládež.

A do třetice, sokolové dodnes dávají Lipovčanům svou sokolovnu, ne všude se podařilo sokolovnu udržet v takovém stavu jako tady. Stavěli ji přitom především sami sokolové (za finanční pomoci krajanů v Americe), v červnu 1927 položili základní kámen stavby a o necelý rok později už byla k dispozici ke cvičení i k zábavě. „Kdybyste tušil, kolik toho tato sokolovna zažila. Tady jsme jako kluci začínali cvičit, tady bylo mnohokrát plno, a nešlo jen o cvičení, hrávaly tady taneční orchestry, dechovky, byly tady plesy, silvestry. To sú tak krásné vzpomínky,“ říká mi Jaroslav Maňák, osmdesátiletý muž, který - jak jinak u sokolů - má energie na rozdávání, dodnes cvičí, přes padesát let hrával také na trumpetu, křídlovku i saxofon.

V Lipově potkávám také pana Júlia Kodríka z Uherského Ostrohu, už nemá jako před týdnem sako se sokolským znakem, teď stojí přede mnou ve cvičebním, stejně jako pan Maňák patří mezi sedm mužů Věrné gardy, kteří se

jako nejstarší cvičenci scházejí při zkoušení ve Veselí nad Moravou.

Když se s panem Kodříkem vracím ještě k dnešní situaci v Uherském Ostrohu, povídá mi o tom, jak tam zájem o Sokol klesá. „Před rokem 1948 jsme měli v Ostrohu 380 členů. Po roce 1989 se našlo deset lidí,“ konstatuje a přiznává, že by rád už někomu starostování předal. „Ale nikdo to nechce vzít, v Sokole navíc neexistuje, aby byla nějaká aktivita placená, i vedoucí dělají vše zdarma.“

A jak na tom tedy Ostroh je? Byly tady tři oddíly, mimo jiné oddíl běžeckého lyžování a oddíl matek s dětmi. Lyžařský oddíl ale skomírá, mimochodem pan Kodřík nakoupil za sokolský příspěvek dvacet párů lyží (z bazaru), které komukoliv půjčuje - za pouhých dvacet korun na den. Povídání s ním končí, Tělocvičná akademie v Lipově začíná naostro, stará garda odchází na jeviště předvést skladbu Věrní zůstaneme, skladbu, kterou sokolové cvičili už na svém sletu v roce 1948.

Jak cvičí Věrná garda

Tady bych mohl své povídání končit, ale dovolte mi dotaz - viděl jste už někdy tuto skladbu na vlastní oči?

Nestačí totiž pouze sdělit, že Věrná garda tuto skladbu zacvičila.

VĚRNÁ GARDA Z VESELÍ. Sokolové, kteří dodnes cvičí skladbu Věrní zůstaneme. Jsou mezi nimi cvičenci, kteří nechyběli na Všesokolském sletu v roce 1948 v Praze. Letos v únoru se předvedli rovněž na Tělocvičné akademii v Lipově. FOTO: RB

Když nastupuje, jeden z mužů lehce zavravorá, nahne se na bok, ale rychle nabere rovnováhu a obrovsky se snaží, aby to byla jediná chybička. Úsilí je vidět také v očích ostatních. A nejen úsilí, ale také slzy. Znáte skladbu Věrní zůstaneme? Není jen o melodii, původní hlas z roku 1948 populárního herce Karla Högera totiž vzpomíná na sokoly, kteří padli v boji za svobodu a slibuje věrnost jejich zásadám. Věrnost, kterou oni muži na jevišti ctí dodnes, celý svůj život.

Může to pochopit dnešní generace? Nevím. Možná má ten správný recept na přežití Sokola pan Buršík, to je ten muž ze Župy Komenského, který byl na výsta-

vě v Uherském Ostrohu. „To, co by mělo vést mládež do našeho Sokola je fair play, čistá hra. To znamená, hrát víc než jen podle pravidel, to zahrnuje i přátelství, respektování druhých, eliminaci podvádění a používání nedovolených prostředků, včetně násilí, zneužívání nerovnosti podmínek a odmítání nadměrné komercializace a korupce. S tímto jde Sokol v současnosti za mládeží,“ vzpomínám si na slova pana Buršíka.

Porozumí tomu mládež?

Radek Bartoníček

(Videoukázky ze zahájení výstavy v Uherském Ostrohu jsou na www.slovackoDNES.cz)

BUDOUCNOST SOKOLA? Sokolové mnoho následovníků nemají ani v našem regionu, tyto dívky z Lipova patří k výjimkám. Jde o mladší žákyně Sokola Lipov, které se věnují aerobiku pod vedením cvičitelky Ivety Jagošové. FOTO: RB

Zmizelí ostrožští Židé

Vzpomínáme na zavražděné Židy. Ostrožská radnice chystá stavbu památníku

BUDEME SE TO UČIT VE ŠKOLE. Žáci deváté třídy, kteří přišli na židovský hřbitov uctít památku milionů vyvražděných Židů stěží můžou pochopit, co strašného se v minulosti odehrálo a kolik Židů z Ostrohu bylo odvečeno a zavražděno - vrátili se pouhý dva. Žáci ale mají tuto „látku“ probírat ve škole, je dobře, že hřbitov takto osobně navštívili. FOTO: ZL

Kde začít dnešní vyprávění o Uherském Ostrohu? A s kým? Stojím uprostřed prázdného ostrožského náměstí, a ti, o kterých chci psát, už nežijí.

Chtěla bych vyprávět o minulosti, krátce, stručně, chtěla bych připomenout několik lidí, kteří se stali obětí nelidského běsnění, kteří byli zavražděni společně se svými dětmi i ostatními příbuznými. Chtěla bych připomenout ostrožské Židy, na které nezůstala téměř žádná památka.

Chci vzpomenout pana Adlera, Gelkopa, Bradu, lidi, kteří chodili po ostrožském náměstí i po

okolních uličkách, žili tady, rodily se jim děti, podnikali, za kostelem byla ulička, kde se jich tísnilo v malých domcích stovky. I dnes tady tato ulička stojí, už je ale jiná, téměř k nepoznání jiná, už má i jiné jméno, už není Židovská, ale Kostelní.

Židé žili v Uherském Ostrohu svým vlastním životem, uzavřeni do své komunity, mluvili mezi sebou německy a pro ostatní Ostrožany byli někým „jiným“ - někým, na koho vzpomínají dodnes.

Na hřiště? Zákaz

Jen si představte například fotbalové hřiště, celou zemi okupují Němci, na hřišti se hraje fotbal, kolem jsou diváci. A tam, mimo stadion, stojí pan Adler, fotbal miluje, jako Žid má na kabátě žlutou hvězdu, člověk bez jakýchkoliv práv, na stadion nesmí, brzy skončí v plynu jako mnozí jiní Židé.

„Pamatuji si ho dodnes,“ vzpomíná ostrožský rodák Antonín Maluš.

„Pan Adler sponzoroval místní fotbal, chodil na každý zápas, sháněl dobré hráče. Poté, co se na jeho kabátu objevila žlutá hvězda, zakázali mu na hřiště

chodit. Stával na mostku u pálenice, odkud bylo vidět na hřiště, a z vršku se díval na fotbal,“ říká. Co po něm zůstalo? Vlastně jen připomínka v podobě bývalého Kovomatu, ten mu patřil. Dnes je z Kovomatu jen chátrající budova, jedna z řady chátrajících budov. Kdesi za šedí omítky cítíte, že to musela být kdysi nádherná budova se zajímavou architekturou.

S vajíčky z Ostrožské Lhoty denně do Ostravy

V Uherském Ostrohu žil také pan Gelkop, opravář šicích strojů. „Bydlel u starého hřbitova v malém domečku a bavil se tím, že spravoval různé věci, co lidé potřebovali.“

Bratři Abraham a Herman Mayoovi byli majiteli cukrovaru. Dnes noblesní stavba patří ostrožské firmě Dyas. „Domu, kde bydleli, se říkalo Mayoova vila i mezi oběma válkami,“ připomene pan Maluš.

A co pan Brada? Denně chodil patnáct kilometrů a zároveň několik hodin denně cestoval vlakem pro výdělek. Každý den, ať svítilo slunce nebo byl metr sněhu, jezdil s trakařem do Ostrož-

ské Lhoty. Od místních nakupoval slepičí vajíčka a v noci je vozil vlakem do Ostravy prodávat.

„Malý človíček, ale velký dřič po celý život,“ vzpomíná osmaosmdesátiletý Antonín Maluš.

Chystá se památník

Za zmínku by stálo ještě mnoho Židů. Ale co dnes jejich jména někomu řeknou? A zajímá se o ně někdo? Například někdo z žáků ostrožské školy nebo dospívající mládeže? A bude příběhy dávno zapomenutých tváří ještě někdo číst?

Radnice se snaží získat peníze na pomník, který by historii Židů v Uherském Ostrohu připomínal. Kéž by se jí to podařilo! Architekt Jaroslav Klenovský ze Správy památek Židovské obce Brno a akademický sochař Nikos Armutidis chtějí vytvořit něco jako symbol místa a událostí, proto zvolili desky desatera.

Na čelní straně památníku bude vytesán vlevo český a vpravo hebrejský text: „Zde stála synagoga židovské obce v Uherském Ostrohu, jež existovala od 16. století a byla zničena nacisty v roce 1944.“

Zuzana Lipárová

PAMĚTNÍK. Antonín Maluš vzpomíná na Židy, které si pamatuje ze svého mládí.

V Ostrohu vzniká fašanková tradice

V Uherském Ostrohu pokračuje snaha oživit co nejvíce místní kulturní dění. Součástí této snahy byla také dlouho plánovaná únorová akce v zámku s názvem Fašanková beseda u cimbálu, na kterou si Ostrožané pozvali známou horňáckou cimbálovou muziku Petra Galečky.

Myslím, že nejen organizátoři čekali, s jakým zájmem se tato akce setká. A výsledek? Podle všech reakcí velmi dobrý. Lidí přišlo hodně, bavili se až dlouho do noci a spokojenost s Galečkovou muzikou byla veliká.

Diváci měli i možnost vidět pochováání basy, kdy nechyběla ani smuteční řeč, jejíž autorkou byla paní Věra Hendrychová, která také měla na starosti režii celého večera.

Nyní vlastně nezbyvá už nic jiného, než si přát, aby se fašanko-

vá nálada postupně přesouvala co nejvíce do ulic a k srdcím samotných obyvatel Uherského Ostrohu.

A ještě seznamu těch, kteří se o zajímavější život tady snaží. Pokusím se o doslovný přepis: Spolek Ostrožanů a Dívčí pěvecký a taneční soubor Oskoruše, o.s. Galuško Slovácko, folklorní soubor Haluz při o.s. Haštera a ženský pěvecký sbor Tetky při DDM Pastelka. A nesmím zapomenout na vedoucí odboru kultury paní Ivanu Ilíkovou, která se podílela na organizaci celé akce a také nám poskytla do časopisu své fotky. Děkujeme!

RB, ZL

Cimbálovky v Ostrohu

Po třech letech se do Uherského Ostrohu vrátila soutěž základních uměleckých škol, tentokrát posluchači mohli slyšet cimbály a cimbálové muziky. Letos přijelo dvaasedmdesát dětí z uměleckých škol Uherské Hradiště, Uherský Brod, Uherský Ostroh a Bojkovice.

V porotě mimo jiné usedla, a dětské výkony hodnotila, i vynikající cimbalistka Zuzana Zdráhalová Lapčíková. A jak to dopadlo? Děcka byla výborná, ale jen někteří

postoupila, i když do Luhačovic, kde bude krajské kolo soutěže pokračovat, pojedou všechny cimbálové muziky. Z cimbalistů bylo nejlépe hodnocených těchto pět – David Brušík, Jan Malina, Aneta Poláchová. Martin Gabriel a Marek Klučka navíc odjíždí soutěžit i jako duo. Teď půjde o mnohem důležitější postup a bude záležet jen na jejich přípravě a odhodlání. Držme jim pěsti, aby se jim dařilo.

Text a foto:

Na soutěži základních uměleckých škol v Uherském Ostrohu vystoupil mimo jiné také domácí soubor, a to známá cimbálová muzika Pramének s primáškou Aničkou Surou. Muzikanty vychoval ředitel ZUŠ v Uherském Ostrohu František Říha.

Žáci Slovácké základní umělecké školy Uherské Hradiště.

Žáci Základní umělecké školy Uherské Hradiště.

„Pěstujeme v dětech vztah k tradicím“

Příjemné psaní jsme do naší redakce obdrželi od ředitelky Mateřské školy v Uherském Ostrohu na Sídlišti, od paní **Světlý Simerské**. Je vždy velmi potěšující vědět, že existují lidé, kteří usilují o takové věci jako ona a další pedagogové. Tedy je prosím její dopis:

V pátek 20. února vyšel z mateřské školy v Uherském Ostrohu na Sídlišti velký barevný průvod, doprovázený jáсотem, křikem, zpěvem a výskotem. Děti z mateřské školy vytvořily maškarní průvod ve jménu fašankové tradice. Po celých 14 dnů se děti připravovaly na fašank. Naše mateřská škola má své zaměření na slovácké tradice, přírodu a kulturní dědictví kolem nás. Chceme, aby naše děti poznávaly krásné bohatství uložené v pokladnici tradic, aby tradice žily dál, musíme je předávat těm nejmenším. Dítě v předškolním věku má rádo pohyb a píseň. Jedny z důležitých základů, které je rozvíjí v celkové koordinaci těla. Písni se dítě učí poznávat melodii, rytmus, rozkládat slova. Prvky předcházející ke čtení, ale i počátky matematiky. Zapamatovat si směr tance, utvořit kruh, počítat kroky, to jsou počátky matematiky. Mimo tyto kognitivní základy získává i sociální, jakož jsou vztahy mezi

Foto: LK

děti, společensko – kulturní události. Je toho hodně, co tanec, píseň a pohyb pro dítě znamená. Proto jej v naší mateřské škole podporujeme.

V projektu „Fašank“ se děti seznámily s tradičními fašankovými písněmi, naučily se znát tradiční fašankové masky a k tomu si samy tvořily masky, které v závěru předvedly fašankovým průvodem po části Uherského Ostrohu.

„Mladí nepřibývají,“ říkají chovatelé z Velké

Čtyřicáté narozeniny slavili chovatelé drobného zvířectva ve Velké nad Veličkou první březnovou nedělí.

Zasloužili by si bohatou oslavu, ale v malém sále jedné velické hospůdky sedělo devět členů z jedenácti a věkový průměr tu byl přes šedesát let.

Vše probíhá skromně, ale srdečně, je v tom nostalgie, která byla vidět jen v tvářích těch, kteří seděli za stolem. Jen oni sami ví, kolik času obětovali než „vypiplali“ zvířata, která získala ocenění po celé republice i na Slovensku.

Je tu pan Jan Světlík, letos mu bude osmdesát a od doby, kdy spolek ve Velké založil spolu

VELIČTÍ CHOVATELÉ. Tato fotka vznikla 1. března 2009, předseda velických chovatelů Jan Melichárek je druhý zprava. Zakládající člen chovatelů, osmdesátiletý Jan Světlík, stojí šestý zprava, další zakládající člen, sedmaosmdesátiletý Jan Krchák, je pán s berlemi. A starostu Velké Jiřího Pšurného (úplně vpravo) netřeba představovat.

s dalšími čtrnácti muži, vše zapisuje do kroniky, dnes je to pět tlustých knih plných textů a fotografií.

„Jsme prestárlí a mladých nepřibývá,“ konstatuje jejich předseda Jan Melichárek.

Mladí mají jiné zájmy, ale přesto se je letos pokusí místní chovatelé do jejich spolku nalákat. I on by rád vychoval nástupce, kteří by pokračovali v tradici, kterou oni drží až do dneška.

„Zdarma jim dáme zvířata, ať se o ně starají,“ uvažuje pan Melichárek.

Přeji jim, aby se jim podařilo děcka získat a aby jejich spolek žil nejméně další čtyřicet let.

reklama

jediný samostatný regionální týdeník
HODONÍNSKA, KYJOVSKA A VESELSKA

NAS SLOVACKO

www.naseslovacko.cz

První internetové
rádio, které se
věnuje 24 hodin
denně jen a jen
moravskému
folkloru!

Cimbálku
Rádía Jih
si můžete naladit
na internetové
adrese
www.radiojih.cz

Jih cimbálka

Fašanku pomáhají děti

Když jsem fotila v různých místech našeho regionu fašanky, ani ve snu by mě nenapadlo, co se dozvím ve Veselí nad Moravou.

Ve městě fašankovou obchůzku začaly už před pěti lety učitelky mateřské školy Tyršova. Nejprve děti učily vyrobit masku, takže s nimi lepily a malovaly, přitom dětem vysvětlovaly, co fašank znamená. Poté se s nimi vypravily na obchůzku po Veselí, kdy zašli například na městský úřad.

„Chtěli jsme dětem tuto tradici připomenout,“ shrnula důvod jedna z učitelek Marie Bémová, která hned dodala: „A také se rádi bavíme.“ Obnovená tradice se jim dokonce zalíbila natolik, že pravidelně chodí fašankový průvod přes zámecký park až

na nádvoří, kde děti zaspívají a zatančí. Výrazně přispívají k tomu, aby bylo Veselí skutečně veselejší. Zmínku si kromě školky zaslouží také manželé Smutní (na spodní fotce), kteří letos obětavě opět na nádvoří vystoupili.

Fašank ve Veselí se snaží „probudit“ také ředitel Městského kulturního střediska Marcel Římák. Zatím bez pochovávaní basy, které plánuje na příští rok.

Podle reakcí lidí se zdálo, že největším lákadlem o fašanku je zabijačka, už brzy ráno se tu stála fronta na zabijačkovou pochoutku.

Co dodat? Nejdůležitější je, že Veselenské přestávají o fašanku sedět doma. Věřme, že tomu tak bude i v budoucnosti.

Text a foto: ZL

O „jiném“ Veselí

Ve Veselí pokračuje výborná kulturní nabídka - byli jsme se podívat

VYNIKAJÍCÍ HERCI VE VESELÍ. Vlevo je herec Stanislav Zindulka s herečkou Alenou Vránovou při závěrečné děkovačce veseliských diváků. Vpravo jsem pana Zindulku fotil ještě v rychlosti před představením, v županu, nenalíceného. Minutu poté už byl v rukou maskérky. FOTO: RB

Čím více nad Veselím přemýšlím, tím více mám pocit, jakoby existovala dvě Veselí nad Moravou.

To jedno známe všichni velmi dobře. Vidíme ho přes den, kdy jsou jeho ulice přeplněné, ta nehlavnější ulice je zasypana auty, chodci uskakují, město je až příliš uspěchané a není důvod se v něm zbytečně moc zdržovat.

Ale existuje ještě druhé Veselí nad Moravou, řekl bych - „jiné Veselí“. Začnete ho vnímat nejspíše v jiny čas než ten denní, třeba navečer, když využijete velké kulturní nabídky města.

Rozhodl jsem se takové Veselí

poznat ve chvíli, kdy jsem si všiml, že městské kulturní středisko zve na představení známého pražského divadla Ungelt a na jeho hru Řidič slečny Daisy - v hlavní roli se známými herci Stanislavem Zindulkou a Alenou Vránovou. Představení, které je v Praze často vyprodané.

Veselský kulturní dům se vám může zdát zastaralý, ale já ho mám rád. Přicházím dřív, dávám se do řeči s paní Hanou Hurtikovou, která má na starosti mimo jiné kulturní program.

Je to zajímavé povídání, dozvídám se například, s jakou pečlivostí vy-

bírá se svými spolupracovníky to, co lidé v kulturáku uvidí. „Jezdíme se podívat například do Prahy na divadla, o nichž uvažujeme, abychom si byli jistí, že se lidem bude představení líbit,“ prozrazuje mi. Večerní představení divadla Ungelt není v tomto výjimkou, i to už paní Hurtiková viděla. „A bylo výborné,“ ujišťuje a vysvětluje, že taková představení je nutné domlouvat už minimálně s půlročním předstihem.

Kolem procházejí její kolegyně, objevují se první diváci, divadelní atmosféra začíná být cítit. Improvizovaný bar se stolečky už je

připravený, jedna z žen za chvíli ponese panu Zindulkovi objednanou kávu. S dovolením budu tvořit její doprovod.

Dostáváme se až do prostor pod kulturním domem, tady je jednoduchá šatna pro herce. Pan Zindulka děkuje za kávu a souhlasí s několika slovy i fotografováním. Později sice v některých novinách čtu články, které připomínají pana Zindulku v seriálu Ulice, jenže já vůbec nevím, že v takovém seriálu hraje. Povídám si s ním o jiném seriálu, úžasném seriálu Vlák dětství a naděje, kde hrál fantasticky, stejně jako jeho herecká partnerka Helena Růžičková. Pamatujete?

Zbývá poslední chvíle na fotku, pan Zindulka se ještě pohybuje v kuloárech v županu, jde si na jeviště vyzkoušet židličky, na kterých bude během představení sedět, a už se loučíme.

Když se vracím do sálu, diváci už zaplňují hlediště kulturáku, který má podobně zvláštní atmosféru jako celé kuloáry. Starý nábytek i maškarní balonky zavěšené pod stropem by možná někomu vadily, mně osobně ale přesně zapadají do této atmosféry něčeho nevšedního a zvláštního.

RB

Horňácké čarování

Byli jsme se podívat na třetím reprezentačním Horňáckém plesu v Brně

FOLKLOR V LUXUSU. Někomu se může zdát takřka nepochopitelné, jak může jít dohromady luxus brněnského hotelu Voroněž s horňáckým folklorem, který vyrostl v chudém kraji moravsko-slovenského pomezí. Upřímně řečeno, na samotném Horňáckém plesu ve Voroněži toto nikdo neřeší a všichni se snaží co nejlépe bavit.

FOTO: RB

Ano, ano, ano, musím začít cenou vstupenky na tento ples, protože je taková, že to málokterého čtenáře nechává klidným - dva tisíce korun.

Hned vzápětí musím přiznat, že já jsem tuto cenu jako novinář

platit nemusel a zároveň jedním dechem musím také dodat, že na plese jsem o ceně vstupenky neslyšel jediné slovo - nikdo ji neřešil, všichni se snažili co nejlépe bavit.

Tak, a teď už můžu jít k tomu nejpodstatnějšímu, co mě na plese napadalo.

Přemýšlel jsem nad tím, kdo je tady vlastně celebritou, obdivovanou hvězdou? Kdo je králem uprostřed onoho luxusu a večerních rób?

Někdo by řekl, že právě majitelé tohoto luxusu a rób, jenže, vážení, omyl, nepřesnost, nepravda. Horňáci v krojích byli hvězdami, aniž by museli mít u sebe peněženky k prasknutí, stačilo jim k tomu ono prosté dědictví otců, které má nekonečně větší cenu než třeba dvoutisícová vstupenka.

Se „vstupenkou“ svých otců vstoupili Horňáci do Voroněže a já (a nejen já) opět hleděl, co v mnohých z nich je. Že umí zpívat, hrát? Samozřejmě - vím. Ale viděli jste řadu z nich tančit? Nechápal jsem, točili se takovým způsobem, že pro nich nemohly

existovat žádné fyzikální zákony. Bez ohledu na věk, někteří už měli pár křížků, přesto tancovali při cimbálu i dechovce tak, že byl opravdu požitek je pozorovat a tak trošku jim také závidět.

To se ví, luxus, peníze i ta nablýskaná „fára“ před hotelem Voroněž jsou v životě důležitá, ale nejdůležitější stejně je, jak se člověk

umí bavit, jak příjemně působí na okolí, jak tančí, zpívá, případně hraje. Pokud se k tomu ještě přidá určitá skromnost, je radost takové lidi potkávat. A že takových Horňáků, kteří měli „šmrnc“, ve Voroněži bylo!

Myslím, že i letošní ples se vydařil, hrálo se opravdu všude, končilo se na hlavním pódiu, kde pořádně „zatápěla“ Lipovjanka. Parket byl plný, muzikanti ve výborné náladě dělali z vystoupení show a přidávali jednu písničku za druhou. Loučili se v „erotickém“ duchu malým kominičkem...

Jsem přesvědčený, že Horňácký ples v Brně má svůj smysl do té doby (a teď pomímám finanční náročnost celé akce), dokud bude Horňáky bavit. A dokud se jim bude dařit vychovávat další nadšené následovníky onoho tak těžko definovatelného dědictví otců.

Držme jim palce, není to nijak jednoduché a bude to stále obtížnější...

Radek Bartoniček

(Na www.slovackoDNES.cz najdete řadu videoukázek z vystoupení muzikantů na tomto plesu)

PRVNÍ ZPĚVÁK. Horňácký ples začal první písničkou výborný horňácký zpěvák Martin Čambala.

FOTO: RB

HLAVNÍ SPONZOR. Stejně jako na prvních dvou ročnících, i tentokrát „držel“ kasu celého plesu především hlavní sponzor Zdeněk Pokorný (na snímku s horňáckými ženami). Reakce na jeho počínání (které jsem slyšel) lze shrnout do jedné věty - skládají se z velkých díky za to, že tak činí, a z kroucení hlavou nad tím, jak to mohl už potřetí tak bezproblémově dokázat.

FOTO: RB

Obrázky z Voroněže

Zahrajte ně, majstre

Známý hornácký primáš Martin Hrbáč oslavil 70. let života

Je velmi obtížné cokoliv do tohoto článku psát, vždyť o hornáckém primáši Martinu Hrbáčovi bylo za poslední týdny proneseno tolik slov jako nikdy dříve.

Zatímco v minulosti byl zmiňován jen čas od času hlavně v souvislosti s folklorem, tentokrát se o něm objevila řada informací i v médiích, která si jinak folkloru téměř nevšímají - budiž i to ale důkaz toho, že Martin Hrbáč jako jeden z mála folkloristů dokázal svým působením překonat mnohdy nepřekonatelnou hranici „škatulkování“ do příhrádky menšinového hudebního žánru.

Co ale napsat více než to, že Martin Hrbáč je (nejen) v našem regionu považovaný za takřka zbožňovanou muzikantskou ikonu, která se všude setkává s nadšeným přijetím? Větší slova už stěží vymyslím, pokusím se tedy o střídmost a stručnost.

Primáš Martin Hrbáč dostal do kolébky od svých předků velký muzikantský talent, který v životě nepromrhal, ale naopak neustále rozvíjel.

Pamatuji si, jak mi nedávno „pan řídící“ František Okénka vyprávěl o malém Martinku Hrbáčovi, klučinovi, kterého pan Okénka učil. Už tehdy bylo vidět, že v něm vyrůstá hudební osobnost, která s narůstajícím věkem zraje také v osobnost „člověčí“.

Není proto divu, že už brzy měl

Sedmdesátiletý Martin Hrbáč, v pozadí jeho syn Martin, který hraje se svým otcem. Tady jsou na letošním Hornáckém plese v Brně. FOTO: RB

vlastní muzikanty, kteří se vypracovali ve velmi uznávanou a také známou muziku.

Když jsem si před několika dny přinesl z antikvariátu výbornou dlouhohrající desku Hrbáčovy muziky s názvem Zpěvy Hornácka z roku 1986, přečetl jsem si na obale, že už v té době byla považovaná za nejlepší hornáckou cimbálovku.

Muzikanti, kteří jsou s Martinem Hrbáčem na obalu vyfoceni, jsou dnes vystřídáni jinými, ovšem, jak je u něho zvykem, opět špičkovými spoluhráči.

Neznám nijak detailně život tohoto primáše mimo jeho housle či cimbál, ale vždy, kdy jsem ho někde potkal, měl jsem z jeho chování příjemný pocit.

Zdalo se mně, že je to ten typ člověka, který se chová skromně, pozdraví vás nebo odpoví na pozdrav, podá ruku, alespoň na chvíli se zastaví a v klidu, aniž by na cokoli nadával, prohodí s vámi několik slov. Možná namítnete, že je to přece maličkost, ale omyl - v dnešní době mě osobně toto zahřeje na lidech víc než cokoli jiného.

Šlo by samozřejmě psát o mnohém jiném, pro média je třeba vděčné téma to, jak Martin Hrbáč dokázal překonat zdravotní problémy - což je skutečně u takového hráče obdivuhodné.

Po právu tak nyní přijímá mnohá blahopřání ke své sedmdesátce. Mezi nejsrdečnější gratulanty přitom určitě patřil vydavatel z Boskovic pan František Šalé, který se svou ženou připravil knihu Zahrajte ně, majstre.

Je to pěkná knížka, s mnoha informacemi, fotkami a dokonce i s „cédéčkem“. Cítíte z ní, že byla tvořena vydavatelem, který obdivoval Martina Hrbáče už kdysi dávno, tam, na Strážné hůrce při mnoha Hornáckých slavnostech. Tam i mnohde jinde, kde Martin Hrbáč pomáhal a pomáhá svou muzikou i zpíváním nám, obyčejným smrtelníkům, dělat život šťastnější a pokornější.

Spoluautor knihy Zahrajte ně, majstre František Šalé křtí v Brně společně s Břetislavem Rychlíkem novou knihu. FOTO: RB

RB

Lipov(sk)ý (vý)květ přitahuje diváky

Ochotníci v Lipově obnovili po mnoha letech divadlo. Jak se jim daří?

„Tady skoro nic nebylo! A lidé tady také skoro na nic nechozí!”

Takové „stížnosti“ jsem slyšel na adresu Lipovjanů, když jsem sondoval, jak se vlastně v Lipově žije a jak moc mají lidé chuť se tady setkávat. „V sousední Louce jsou na tom mnohem líp,“ končily tyto stesky. Ovšem, i v Lipově se možná časy mění, alespoň tedy v případě večerů, kdy tady hraje místní ochotnické divadlo s názvem Lipov(sk)ý (vý)květ.

Místní sokolovna má 220 židlí, ale když hrají ochotníci, všechna jsou obsazena. Ať už hráli loni několikrát Dívčí válku nebo letos další komedii S tvou dcerou ne.

Setkávat se s ochotníky kdekoli je jedna obrovská radost, a takovou radost jsem zažil i v Lipově, když jsem se byl na konci února na jejich novou hru podívat. I kdyby se mi hra nelíbila, mnohem a mnohem důležitější je fakt, že

místní ochotníci probudili k životu divadelní tradici, která tady spala čtyřicet let! Už kvůli tomu k nim mám respekt.

A ten se ještě zvyšuje, když pozoruji „cvrkot“ před představením, slyším, jak pracné je skládání i rozkládání kulis, sleduji samotnou hru, mluvím s lidmi kolem tohoto divadla a pročtu si, co o svém divadle i divadle obecně napsali či řekli.

Co napsat o samotném představení? Je radost ho sledovat, a to nejen při pohledu na jeviště, ale i do hlediště, diváci se náramně baví. Jde o hru současnou a divácky vděčnou, když jsem si po příjezdu domů prohlížel fotky z lipovského představení, při pohledu na každého herce jsem se usmíval a vybavoval si jeho hraní.

Ochotníci jsou opravdu výborní, je cítit, že představení zkoušeli od listopadu i dvakrát týdně, včetně už odehraných her „naostro“. Na-

víc Lipovjané opatřili představení vlastní muzikou, s kterou si dali hodně práce, ale jsem přesvědčen, že vás zaujme, budete ji vnímat a přidáte ji k zážitkům, které si ze sokolovny odnesete.

Moc jsem si cenil i toho, že sáhli ke hře, u které se sice smějete, ale když přijдете domů, nedá vám to, abyste nepřemýšleli nad sebou i životem vlastní rodiny. „Chceme, aby se divák zamyslel nad pointou hry a pochopil, že ne každý problém se má řešit rozvodem nebo nějakým podobným způsobem,“ vzkazují divákům i sami herci ústy jedno z nich ještě těsně předtím, než se rozhrne opona.

Už se těším na další představení, které potvrzuje ambice i odvahu Lipovjanů. Chystají se totiž na velikonoční pašijové drama Barabáš - což nebude určitě nijak jednoduchý oříšek. Snad diváci zachovají ochotníkům svou přízeň co nejdéle.

Text a foto: RB

JEN S HVĚZDIČKOU. *Herec a režisér Ladislav Veverka těsně před představením nastavuje hodiny na desátou a přidává hvězdičku - čímž chce naznačit, že následující hra bude až příliš eroticky „lechtivá“. Diváci reagují poprvé smíchem.*

PŘED ZAČÁTKEM. *Herec a dramaturg Jarošlav Maňák v zákulisí, oblečený do pyžama, ve kterém začne představení. Právě on a Ladislav Veverka tvoří vedení lipovských ochotníků.*

NA KONCI. *Představení lipovských ochotníků končí, diváci je několikrát vytleskávají ze zákulisí zpět na pódium a oni na oplátku děkují divákům za velký zájem a uznání. Divadlo v Lipově bylo obnoveno po čtyřiceti letech, a podle dosavadních reakcí místním lidem citelně chybělo.*

Gazdina roba v Brně a Louce!

Velkou odvahu prokázali ochotníci z Louky, kteří si připravili divadelní hru Gazdina roba. Shodou okolností ji má nově na programu také Národní divadlo v Brně, a to v režii Břetislava Rychlíka. V představení navíc můžete vidět hornáckého primáše Petra Mičku, který se podílel na vzniku inscenace. S ním vystupují i spoluhráči z jeho kapely Marek Smaženka a David

Řiřica (všichni na fotografii M. Vybírala, kterou nám poskytlo brněnské divadlo, děkujeme) a ještě Aleš Mička.

Zajedte se na obě představení podívat, tady jsou termíny:

Brno - 7. 3., 4 a 9. 4., 3. 5., 14. 5., 6. 6.

Louka - 7. 3., 14. 3., 21. 3. (předprodej pátek 15.00 až 17.00 v kulturáku)

Jsme zvědaví!

RB

Fotograf z Louky: František Gajovský

Povídání o muži, který získal ocenění na výstavách v Uherském Hradišti

OCENĚNÉ FOTOGRAFIE. Tyto dvě fašankové fotografie Františka Gajovského patří do série tří fotografií, které na začátku letošního roku ocenila porota fotografické soutěže *Ohlédnutí v Uherském Hradišti*. Obě jsou z fašanku, tu nalevo porota vybrala rovněž do dobročinné dražby. Pan Gajovský uspěl se svými fotografiemi v Uherském Hradišti také loni. **FOTO: František Gajovský**

Na Slovácku neexistuje příliš mnoho fotografických výstav, na kterých by bylo možné udělat si přehled o úrovni fotografie v našem regionu.

Jednu z mála možností dává už pravidelná výstava v Uherském Hradišti s názvem *Ohlédnutí*, jejíž lednová vernisáž vždy předchází Tříkrálovému koncertu v hradištském kině Hvězda - ten mimochodem patřil tentokrát horňáckému folkloru, který „vystřídá“ dřívější koncerty Hradišťanu.

A právě na výstavách *Ohlédnutí* sklízí úspěchy fotograf František Gajovský z Louky.

V loňském roce získal druhou cenu a jedna jeho fotografie byla vydražena v dobročinné dražbě. Na letošním ročníku této výstavy se umístil na výborném třetím místě a opět jedna jeho fotografie byla vybrána do dražby. Na oceněných fotkách zachytil fašank v Komni a Velké nad Veličkou.

Myslivec s láskou k přírodě

Co napsat o panu Gajovském? On sám je hodně skromný. „Nevím, co říkat o sobě, jsem v rozpacích, fotografování se věnuji vlastně od dětství,“ říká.

Narodil se na severní Moravě, v podhůří Beskyd, jak sám sděluje, je „z kraje hor, jehličnatých lesů, horských potoků a strání poseťovaných pasekami.“

Není proto divu, že když přišel počátkem sedmdesátých let do Louky, měl blízko k přírodě, dal se k myslivcům a při svých vycházkách do přírody bral a bere mnohem častěji do ruky foťák než zbraň.

„Přes myslivost se vlastně z velké části dostávám k fotografování přírody. Rád fotím potoky, vodu, les, rád vyhledávám záběry spíše detailů a tvarů. V obrazech celku krajiny mě uchvacuje seskupení a kresba mraků, hlavně při východu nebo západu slunce. Na architekturu vyhledávám detaily a opět hlavně tvary, které mnohdy připomínají při troše zasnění úplně jiný obraz.“

V Louce se František Gajovský věnoval nejdříve své profesi zámečnicka, chvíli byl zavorantem, ale vzhledem k nemoci musel odejít už ve čtyřiceti do invalidního důchodu.

Horňácko má rád, což poznáte podle jeho fotografií i povídání.

„Tento kraj Moravy má taky své kouzlo a svou nenapodobitelnou krajinu, svůj způsob života, osobitý bohatý folklor, který se snažím za-

chytit i na svých fotografiích.“

Louka se neustále mění

O Louce, kde bydlí a také často fotí, podotýká: „Neustále se mění. Zvláště v poslední době se v ní probouzí nové aktivity, kulturní, společenské i sportovní. Taky vzhled obce doznává velkých změn. A já se se svou troškou fotoaktivit podílím na obecních webových stránkách, a tak i zaznamenávám ony změny a aktivity v Louce.“

Pan Gajovský patří k fotografům, kteří si rychle zvykli na internet a moderní techniku, přestože v minulosti byl velký příznivec klasické fotografie. „Vždy mě lákaly a lákají dodnes nové věci, přijít jim na kloub, naučit se je používat a ovládat,“ vysvětluje.

Koncem padesátých let chodil ve škole do fotografického kroužku a doma si dělal první kopie fotek a později i zvětšeniny. Postupně si kupoval fotoaparáty, zřídil si fotokomoru, obesílal výstavy a publikoval v místním tisku. V sedmdesátých letech absolvoval ve Veselí nad Moravou dvouletou školu výtvarné fotografie.

„No prostě, chytilo mě to a drží mě to dodnes,“ dodává s úsměvem. „V době digitálu je to však úplně

o něčem jiném, s fotografií se dá více pracovat jak při vlastním snímání, tak i při jejích úpravách.“

Samozřejmě, nepřipravím vás, čtenáře, o očekávanou otázku na to, které své fotky má František Gajovský nejraději, na které nejčastěji vzpomíná.

„Takových je hodně. Vlastně všechny,“ odpovídá. „Autor má ke každé fotografii svůj osobní vztah, vždyť jen on ví, za jakých podmínek, nálady, pocitu nebo atmosféry zmáčkli spoušť. Pokaždé v tom vidí více než jiný divák, ale je na něm, aby i ten divák našel na fotce co nejvíc toho, co viděl a chtěl vyjádřit nebo naznačit autor. Ne vždy a ne u všech fotografií se to ale povede vyjádřit.“

Osobně si myslím, že panu Gajovskému se to daří vyjadřovat hodně často. **RB**

Fotograf František Gajovský na autoportrétu.

Kde hasiči sílí? Ve Vrbce

Mladých hasičů kvapem ubývá. O Hrubé a Malé Vrbce i Kuželovu to ale neplatí

„Zatočte to pořádně, musí to být víc zatočené,“ říká mužům, kteří se snaží připevnit dva smotané pruhy krepového papíru různých barev na „galerie“, starosta hasičů Hrubé Vrbky Dalimil Ňorek. Je sobota poledne a v kulturním domu jsou přípravy na hasičský ples v plném proudu, mladé holky i kluci ze spolku dobrovolných hasičů, kteří přišli pomoci, si to tady užívají, popichují se, zkrátka je tu sranda. Takovou partu mladých hasičů jako v této malé horňácké obci už nikde v okolí moc nenajdete.

Horňácká obec tak má bohatou základnu o devětapadesáti členech ve věku od devíti do 36 let. To je nevídané! „Děti jsou jako živé stříbro, ale opravdu na sobě pracují, i když nám jich ročně vždy několik odchází, přijdou nové,“ podotýká pan Ňorek. Mnoho z těch, kteří jsou dnes členy, jsou potomci z rodin, kde „dělali hasiče jejich dědové nebo otcové.“

Mladí nejdřív váhali

Většina dívek v sále je spíš zdrženlivá, snad stydlivá, když vytáhnou foťák, až na pár výjimek zmizí ze sálu. Vrátily se, až „zavlel“ starosta, a téměř bez řeči pos-

ty, na které chcete vyrazit – nýbrž spolek dobrovolných hasičů samotný, který má více než 120 let.

Přítom hrozilo, že hasiči skončí s odcházející „starou gardou“. Posledním starostou sboru byl Jan Hudeček, vlastně poslední z té už zmíněné staré gardy. Mladí se přidat váhali, neboť přizpůsobit se zvykům starých pánů nebylo snadné a raději se jim vyhnuli. Změna přišla v roce 2001. Spolek dobrovolných hasičů obnovuje deset mužů a do čela „usedá“ Dalimil Ňorek. U tohoto muže si dovolím na chvíli pozastavit. Je to obětavý a skromný člověk, řekne vám to téměř kdokoliv, kdo ho zná.

dobného,“ myslí strojník a kronikář v jedné osobě Vladislav Prášek. Na to však Dalimil Ňorek namítá: „Nejsem výjimečný, pro mne je to pomoc bližnímu.“

Aby vše nebylo o chválení, dovidám se také, že není tomu tak dávno, co sám ztratil trpělivost, zvláště s některými mladými. Nechtělo se jim. „Chtěl jsem dodělat jen své věci a odejít,“ vzpomíná starosta.

To všechno v době, kdy se jim právě začínalo dařit, všechna družstva byla úspěšná v soutěžích po celé republice i Slovensku a zbrojnice získala peníze na rekonstrukci - dočkala se nové kuchyňky, klubovny i sociálního zázemí. To všechno si hasiči opravovali sami, tedy jen několik z nich, jak chápou z vyprávění. Ostatní na to „kašlali“ zní docela často. Ta správná parta přichází až po odchodu mladých, kteří považovali sbor za „přívěšek“ a chvílkovou záležitost.

Tehdy zakročila i samotná starostka obce. Dalimil Ňorek takovou podporu nečekal a rozhodl se proto zůstat. Uvědomili si to také ti, kterým na sboru záleží. Hodně mu začaly pomáhat Nikol Welszarová, Terezie Nekardová a Zuzka Mikésková z dívčího družstva. Zapojilo se i více mužů. Znovu myslím na sílu party a těší mne, že ne všechny „nadávky“ na dnešní mládež jsou vskutku oprávněné. Ne všichni zahodí flintu do žita s prvními problémy. Plesový večer dopadl nad očekávání dobře – vždyť v malém kulturním stánku se tísnilo dvě stě lidí. V těchto chvílích si na ples už jen vzpomenu matně ti, kteří tam byli, ale hasiči se už upínají k přípravě na závody, které je tento rok čekají.

Několik soutěží připraví také v Hrubé Vrbce, kam se na ně můžete zajet podívat. „Přijed'te, bývá tu dobrá atmosféra,“ doplnil starosta hasičů.

Zuzana Lipárová

Tak toto jsou hasiči z Horňácka před svým plesem, jejich starosta Dalibor Ňorek je ten uprostřed v první řadě. Řada hasičů ale na fotce chybí, celkem je jich 59!

FOTO: ZL

V rohu u podia mě zaujal stůl, na něm se třpytily poháry, které - jak jsem se později dozvěděla - jsou „jen“ z loňského roku a většina patří družstvu žen, které jsou z Hrubé Vrbky, Malé Vrbky a Kuželova. Soutěží třetí sezonu a není jim víc než devatenáct. Po dívkách se k dobrovolným hasičům přidaly děti. „Udělalý velký kus práce. Začínaly z ničeho, neměly ani překážky, ani vybavení,“ chválí své svěřence starosta hasičů.

lechly. Trochu se jich přitom vptávám. „Viděla jsem soutěžit muže a okamžitě mě to nadchlo. Chtěla jsem se to naučit a soutěžit,“ vzpomněla Magda Čambalová z Kuželova. Další z dívek váhavě říká, že chodí do „hasičáku“ asi proto, že je zvláštní, aby žena byla u hasičů.

Důvod proč vznikla právě tato reportáž však není ples - kterých bylo začátkem roku možná víc než kolik se jich dá skutečně stihnout a to i v případě, že si vybíráte jen

„Na schůzi si zjedná porádek, to byste nevěřili. Zastupitelé obcí by sa od něho mohli učit,“ podotkla starostka Hrubé Vrbky Anna Černobýlová.

Chce to tahouna

A hned slyším další názor: „Chce to tahouna a tým je u nás Dalin. Kdyby nebylo jeho, věřím tomu, že hasiči by tady dostali studenou sprchu a dlouho by trvalo, než by se dali dohromady nebo našli po-

KAMENOSOCHAŘSTVÍ

zpracování přírodního kamene
výroba pomníků
parapetních desek
krbových říms
obklady schodů

Hradištská 445, Uherský Ostroh
tel. 572 591 224, mobil 605 709 965

Tel.: 777 337 409

Tel.: 773 601 083

Libor Janča

Bystřice pod Lopeníkem 310

687 55 Bystřice pod Lopeníkem

Email.: J.Janca@email.cz

- Dřevostavby a zateplování, nízkoenergetického a pasivního charakteru
- Dřevěné nástavby na stávající zděné domy
- Střešní konstrukce, rodinných domů, průmyslových a zemědělských objektů
- Půdní vestavby, chaty, zahradní domky, pergoly, garáže
- Realizace koupelen, obklady a dlažby
- Poradenská činnost ohledně nízkoenergetických a pasivních domů, tepelných čerpadel, solárních panelů a alternativních zdrojů vytápění

Řádková inzerce:

Prodám – sestavu starožitného nábytku (skříň, komoda a prosklená skříň)

- chromové jednolůžko
- starožitné křeslo
- obrazy
- koberec 3x4 m
- nový plynový kotel Dakon.

Cena za kus dohodou.
Zájemci volejte na telefon
+420 774 642 456.

Byli jsme u školního zápisu

Jak budoucí prvňáčci poznávali školu ve Velké nad Veličkou a v Hluku

Při novinářských cestách za články i fotografiemi do tohoto časopisu, patřily mezi ty nejradostnější cesty návštěvy základních škol při zápisu budoucích prvňáčků. Věřili byste tomu?

První krůčky budoucích školáků mohou vypadat různorodě, záleží jen na chuti a nápadech učitelů. Jedu se podívat do Velké nad Veličkou, krásná, velká a moderní škola, v den návštěvy proměněná v pohádkovou říši.

U vchodu stojí víly, každý žáček si může vybrat tu svou. Společně navštíví například čerty, čarodějnici či vodníka. Je to jen pohádka, v níž ale jednotlivé postavičky zjišťují, jestli děti poznají barvy, určí geometrické tvary nebo například dokáží uvázat tkaničky.

Pozorovat či poslouchat děti je dojemné. Jak jen velký rozdíl už mezi nimi je! V mluvení, chování, dovednostech.

Po skončení si povídám s panem ředitelem Ludškem Mikáčem a dozvídám se, jak je důležité, kolik dětí vlastně rodiče přivedou. Hlásí se totiž děti také z Javorníku, které by ale mohly chybět k otevření třídy právě tam.

Nakonec přišlo 29 budoucích prvňáčků, z toho tři z Javorníku. Do javornické školy přišlo nových prvňáčků pět.

Nesmím zapomenout, že pohádková říše se zrodila díky členům dramatického kroužku a jeho vedoucí, paní učitelce Ireně Mikeskové.

Zastavuji se ještě v Hluku (fotka vpravo dole), i tam vládne po-

hádková atmosféra a učitelská vlídnost. I tam děti absolvují nenápadnou zkoušku, která se skládá například z písničky či básničky. Možná za to může tréma, ale nebýt básničky, kterou se děti učily ve školce, nevím, jestli by zazněly

písničky z domova.

Co na závěr? Pokud čeká zápis vaše děti či vnuky, nenechte je ho ujít, určitě bude patřit k těm okamžikům, na které do konce života nezapomenete.

Text a foto: RB

Ples obcí Horňácka

Typická slivovicová „vstupenka“ čekala na každého, kdo navštívil letošní Ples obcí Horňácka - byl v pořadí už desátý! A myslím, že opět vydařený, ve Velké nad Veličkou se pravidelně takto scházejí členové všech zastupitelstev horňáckých obcí. Přivítal je hostitel, starosta Velké nad Veličkou Jiří Pšurný, který poděkoval za shromážděnou tombolu a popřál všem pěkný večer. K tomu poté sám přispěl, jelikož s ředitelem velické základní umělecké školy Ivanem Králíkem a jeho paní tvoří osvědčenou plesovou kapelu. Na stolech zastupitelů se objevil i náš časopis, jelikož jsme s překvapením zjistili, že někteří zástupci Horňácka ho neznají. **Text a foto: RB**

Ve Velké budou sluneční elektrárny

Boom slunečních elektráren zasáhl také Horňácko, hned dvě, nebo možná dokonce tři, budou ve Velké nad Veličkou.

Ta první je už téměř před spuštěním, a stojí na obecním pozemku ve směru na Javorník. Když jsme ji fotili, byla ve sněhu, ale sotva přijde jaro, měla by sluneční energie začít vyrábět elektřinu. Letos v únoru vydal Stavební úřad Obecního úřadu ve Velké nad Veličkou příslušné územní rozhodnutí o umístění této - odborně napsáno - fotovoltaické elektrárny. Bude mít výkon 400

kW, životnost by měla být třicet let a bude ji tvořit téměř šest tisíc solárních panelů.

Kromě ní se ale připravuje ke stavbě elektrárna mezi Kordárnou a benzinkou na začátku Velké, firma L - Contact Praha už požádala o příslušná povolení, ale podle našich informací ještě jedná i s majiteli pozemků.

A jak jsme slyšeli, začínají jednání o možnosti, že by ve Velké stála i třetí sluneční elektrárna, a to na obecním pozemku. Jak vše dopadne, vás budeme informovat v dalším čísle časopisu. **RB**

Když slaví Tonda Vrba...

Byli jsme se podívat na oslavě padesátin

Nerad bych, aby to vypadalo, že mám cokoli proti svářečům - ale napište mi, kolik svářečů mělo nebo bude mít takovou oslavu padesátin jako svářeč Tonda Vrba? Odhaduji, že žádný jiný, kdo by sloužil svému kraji tak jako Tonda?

Jestliže bychom oslavu kulatin brali jako určitý obraz toho, co jubilat v dosavadním životě vytvořil, viděli bychom, že Tonda Vrba toho zvládl opravdu požehnaně. Se vším dobrým a občas i nedobrym, co k němu patří, a on se k tomu s pokorou a bez protestů také hlásí - ne nadarmo dostala od gratulantů jeho žena bič, který má prý v případě potřeby kdykoliv na svého muže použít. Příjemná hospůdka na Vápenkách

U Černého potoka byla přeplněná, veselo bylo i hodně po půlnoci, kde by také člověk mohl potkat tolik muzikantů, zpěváků a tanečnicků?

Nezbývá než popřát Tondovi hodně zdraví a sil, zdraví ho naštěstí zatím neopouští, což ukázal i během v den oslav z Velké až na Vápenky.

A pokud jde o síly? I těch má naštěstí stále hodně, ve svých kulturních, sportovních, organizačních i mediálních aktivitách naštěstí neustává. Těšme se tedy a radujme se z toho, že spoustu těchto sil nadále dává ve prospěch svého Horňácka.

RB

(Video z oslav na stránkách www.slovackoDNES.cz)

Setkání mladých muzikantů z Horňácka a Kyjova

Ve velickém kulturáku si dali schůzku žáci Základních uměleckých škol z Velké nad Veličkou a z Kyjova. Mezi oběma školami panují výborné vztahy, což nejlépe ilustrovalo přátelství přítomných šéfů škol, velického Ivana Králíka a kyjovského Petra Petru. Koncert ukázal, že na školách studuje řada talentovaných žáků, po Velké se všichni účinkující sešli o týden později v Kyjově. **RB**
(Video z hraní na stránkách www.slovackoDNES.cz)

O cenné blatnické sbírce

V Blatnici pod Sv. Antonínkem se podařilo dát dohromady výborné muzeum

Jsou věci a místa, která musíte navštívit - abyste si více uvědomili jejich důležitost. K takovým místům patří muzeum v Blatnici pod Sv. Antonínkem, muzeum nenápadné, ale o to zajímavější při bližším seznámení. Když nad ním budete přemýšlet, pochopíte zároveň, jak nenahraditelnou roli můžou sehrát pro generaci, která zatím ještě sedí ve školních lavicích nebo se ještě zatím nenarodila.

Muzeum v budově, kde jsou plastové dveře, brizolitová omítka a stěny sotva staré pár desítek roků?

Na první poslech takřka nesmysl, jenže vezte za kliku těchto dveří - a budete příjemně překvapeni. Klobouk dolů, co se Blatničanům podařilo! Myslíme, že jiným odskočili o pěkných pár kroků. Průvodkyní nám je paní Marie Perutková, která společně s paní Zdislavou Kuřinovou muzeum vytvořily. Datum otevření: březen 2006.

„Už dávno mně učarovaly staré věci a šicí stroje,“ vzpomíná na začátky paní Perutková. Když se jí podařilo získat sedm šicích strojů, které zrenovovala a naskládala do rodinného vinného sklepu, bylo jí jasné, že bude potřebovat nějaké jiné prostory. Oslovila starostu Blatnice Josefa Vavříka.

„Moc jsem nevěřila, že se podaří nějaké prostory sehnat, ale podařilo se. A on hned, že by bylo dobré, aby vzniklo muzeum, kde by nebyly jenom šicí stroje,“ pokračuje v povídání. Oslovila tedy ještě Zdislavu Kuřinovou, která také už dlouho o muzeu přemýšlela.

Do otevření neuteklo příliš času, řadu věcí navíc měly, další brzy získaly. A čas do otevření využil například k tomu, že

začala sbírat i písemnosti, také ty v muzeu najdete, včetně mnoha fotografií.

A když se dveře muzea poprvé otevřely, byl to pohled, který musel každého povzbudit. „Zájem byl obrovský, fronta vedla hodně daleko,“ říká paní Perutková.

Následující události potvrzují, jak nesmírně důležité pro každou vesnici je, aby prostory pro sběr historických předmětů existovaly. To další už totiž šlo tak trochu samo. „Lidé uvěřili tomu, že má smysl k nám věci nosit a také je nosit začali. Bylo to ale za minutu dvanáct, protože dřív, než bylo muzeum, věci raději házeli do kontejneru, jakoby nám nevěřili.“ A myslím, že nosili poctivě, vždyť blatnické muzeum má už osm místností a je docela možné, že nejsou poslední!

Na těchto stránkách není prostor pro podrobný popis jednotlivých

BLATNICKÁ CHLOUBA. Muzeum v Blatnici pod Sv. Antonínkem není až tak obyčejné vesnické muzeum. Při jeho návštěvě byste se divili, co věci dokázali dát Blatničané dohromady. Velkou zásluhu na tom má paní Marie Perutková, na fotografii ji můžete vidět mezi jejím nejcennějším pokladem - sbírkou šicích strojů. A to ještě nevidíte zdaleka všechny stroje. FOTO: RB

míst, mnohem raději bychom byli, kdybyste muzeum osobně navštívili.

Můžete se ale těšit kromě velké sbírky šicích strojů také na mnoho krojovaných součástí nebo na zemědělské stroje i další věci. Mezi rarity určitě patří gramofon

KRONIKA. Toto je záběr na stránku v kronice, v níž jsou letité zápisky z jednoho blatnického vinného sklepa. FOTO: RB

na ruční pohon či ruční tiskařský stroj. Ale toho zajímavého je více, v Blatnici se pokusili také o rekonstrukci historicky vybavené kuchyně i ložnice.

A to jsme nevzpomněli místnost s fotkami a obrazy nebo nově vznikající prostor pro vinařské

jak vypadá život kolem muzea - a i v tomto existují potěšitelné informace.

Do muzea například vodí žáky učitelé blatnické školy, chodí sem také s žáky učitelka ze sousední Ostrožské Lhoty. Každý takový učitel zaslouží velký vděk! Je totiž smutné často pozorovat, jak mladí neznaří nic z historie místa, kde se narodili a kde mnohdy prožijí celý svůj život.

Blatnické muzeum se snaží proti této neznalosti něco užitečného dělat. „Paní Čiháková tady každý rok předvádí malování kraslic, k vidění je také pletení žil a děláni písňálek z vrbového proutí. Děcka o to mají velký zájem, vystřídá se skoro celá škola,“ říká paní Perutková.

Co tedy bude dál? Určitě existuje ještě po domech mnoho věcí, které by si zasloužily právě muzeum, v Blatnici byla například řada samouků, kteří vyšívali kroje, malovali obrazy nebo i ornamente. „Můj sen by byl, kdyby se podařilo sehnat nějaký starý domek, který by se zařídil postaru. To bych byla opravdu šťastná,“ odpovídá Marie Perutková.

**Radek Bartoníček,
Zuzana Lipárová**

(Videozáznam s povídáním Marie Perutkové najdete na stránkách www.slovackoDNES.cz)

40 let Zdeňka Stodůlky

Málokdy bývá blatnický kulturák tak plný jako při oslavě čtyřicátin místního faráře, P. Zdeňka Stodůlky. Kulturák byl přeplněný gratulanty z Blatnice i vedlejší Blatničky, na jevišti vyhrávala mimo jiné cimbálovka a zpívaly děti z Blatnice i folklorní soubor Jasenka z Blatničky. „To je obrovská podpora lidí,“ říkal jsem P. Stodůlkovi, když jsem se na oslavě na chvíli zastavil, a přál mu, aby tuto málokdy vídanou podporu využil pro co nejvíce dobrých věcí. Text a foto: RB

Sbírka pro Haiti, kterou uspořádal blatnický kněz P. Zdeňka Stodůlka, vynesla v době uzávěrky časopisu už 915 690 korun! Bohužel, avizovaná přeprava nákladního vozu Praga V3S a doručení peněz se zatím neuskutečnilo. Je třeba totiž ještě stále vyřizovat zdoluhavé papírování. Další informace přineseme příště. ZL

Jsme předškoláci.... a „poplujeme lodí“

Do sálu blatnického kulturního domu v pochoduje třiatdvacet budoucích prvňáčků. Jsou oblečení jako námořníci, několikrát obejdou celý sál, mávají především na rodiče a prarodiče a po chvíli se zastaví ve dvou řadách naproti sobě, kde je starosta Blatnice pod Sv. Antonínkem Josef Vavřík se zástupkyní ředitelky základní školy Jitkou Kubicovou pasují na předškoláka.

Nová tradice, kterou před třemi roky založila ředitelka Mateřské školy v Blatnici Zdislava Kuřínová je spojena s karnevalem, kde si děti mimo jiné užijí diskotéku a spoustu her.

Akce navazuje na zápis do první třídy, které jsou v životech dětí velmi důležité a proto v Blatnici zvolili námořnické oblečení, které symbolizuje plavbu lodí, na které malí školáci poplují, aby nasbírali znalosti do života.

Text a foto: ZL

Jeden z řady rodičovských plesů v našem regionu se uskutečnil i v kulturním domě v Blatnici pod Sv. Antonínkem - tady byl už čtyřicátý v řadě. Na fotce jsou žáci místní základní školy při tančení polonézy. Dvaadvacet párů na ples připravila paní učitelka Mgr. Věra Šváblová a Mgr. Zdeňka Míčková. **FOTO: ZL**

Hlucké hody? Ano. Ale až v Praze!

Věříte, že byste dokázali vaše hody uspořádat až v Praze? Hlučanům se to podařilo. Tedy, přesněji řečeno, podařilo se to stárce Anně Minaříkové za velké pomoci rodičů i některých Hlučanů.

„Mami, asi budu stárka tady v Praze,“ zaznělo najednou v telefonu, když Anna Minaříková volala ke konci loňského léta své matce do Hluku. Následovalo překvapení. A vzápětí rozhodnutí, že se bude snažit své dceři maximálně pomoci. Situace nebyla vůbec jednoduchá - hlucká stárka i hlucké hody jsou jev naprosto ojedinělý, v Hluku totiž desítky let žádné hody nebyly.

„Začalo období pátrání a zjišťování informací, kdy nám někteří lidé k těmto hodům něco řekli a zároveň nám dali tip na někoho jiného, který věděl zase něco dalšího. Tak jsme získávali kousky do skládačky něčeho, co vlastně neexistovalo,“ podotýká Anna.

Do Prahy za prací

Osmadvacetiletá dívka vyhrála konkurz a odešla do Prahy před čtyřmi lety za prací, v Praze začala chodit do Slovákého krúžku, který má více jak stoletou tradici. Vytvořila se kolem něj velká skupina folkloristů, z nichž řada je právě z našeho regionu.

Mimochodem, předloni byla stárkou studentka Lucie Stuchlíková z Uherského Ostrohu, která předvedla se svým stárkem z Uherského Brodu brodské hody.

Tentokrát si chasa krúžku zvolila pro rok 2008/2009 za stárky Ondřeje Sameše a právě Annu Minaříkovou. Na nich bylo, aby připravili s chasou hody - hlucké hody, jak se následně dohodli.

Pátrací akce do historie znamenala pro paní Minaříkovou řadu cest za Hlučany, vyptávání se,

prohlížení knížek i půjčování věcí. „Všichni byli velmi ochotní, leccos si pamatovali. Za to i za jejich veškerou pomoc jim patří velký dík,“ dodává paní Minaříková. Jen pro představu, objevila například třicet let staré hlucké hodové právo, které ale bylo v takovém stavu, že potřebovalo pořádnou rekonstrukci.

Mezitím její dcera zjišťovala, jak vlastně hody vypadaly a jaké písničky během nich zněly. Tyto písničky i tance se poté chasa v Praze učila a připravovala se na samotný hodový večer.

Na hody byl plný sál

Velkým dnem D se stal 29. listopad 2008, Minaříkovi za pomoci sousedů vzali auta a s množstvím vdolečků, zákusků, slivovice i vína vyrazili směr Praha. Co je bude čekat?

Čekalo je překvapení, kulturní dům Gong byl doslova narvaný příznivci folkloru, kteří byli zvědaví na hlucké hody. Však se podívejte na fotografie, myslím, že vystihují panující atmosféru docela dobře.

Chasa vchází do sálu, nejdříve se zastavuje u stárka a společně jdou požádat o stárku její rodiče. Všichni společně potom jdou (jakoby) ke starostovi pro hodové právo. Nálada v sále je vynikající, zní hlucké písničky, lidé můžou vidět, co se v Hluku tančí. Následuje beseda u cimbálu.

„Já si jenom pamatuju, že pořád někdo chodil a říkal, jak to bylo skvělé. Nejvíce to potěšilo od lidí, kteří se folklorem zabývají léta a ví o něm opravdu hodně. Perličkou byla věta jednoho rodáka z Napajedel: Já se snad vracím ke kořenům ...“ popisuje atmosféru Anna Minaříková.

A za pravdu jí dává Adéla Štefaníková, další mladá Hlučanka, která ve Slovákém krúžku vy-

Anička Minaříková a Ondřej Sameš při Hluckých hodech v Praze

stupuje. „Na Hluk jsem slyšela jenom samou chválu a byla jsem opravdu pyšná a hrdá na to, že jsem Hlučanka!“ říká. „Všichni se shodli, že to byly hody mimořádně úspěšné, veselé, bohaté jak na výzdobu, tak na občerstvení. Moc bych chtěla poděkovat Aničce i jejím rodičům,“ dodává. Adéla považovala za paradox jen jednu věc - že hlucké hody zažila poprvé v životě až v Praze. Možná je to nenápadná výzva pro Hlučany, jestli by nemělo smysl oživit - nebo takřka začít - tradici hodů pěkně doma. Pokusí se o to někdo?

RB

FOTO: Radka Šplíchalová,
Radovan Beťák, Jan Kozák

O hlucké fašankové obchůzce

Obchůzka začíná hodinu po poledni před tvrzí. Hrají někteří muzikanti z CM Dolňácko a CM Babica, s muzikou jde Hlucká chasa a mužský sbor. Chasa - a také několik žen - tančí před některými domy známý mečový tanec Pod šable.

Od tvrze se jde pro povolení na obchůzku před radnicí. Přítomen je starosta i oba místostarostové, starosta dá povolení, přitukne si slivovicí, sbor zapívá, tanečníci zatančí. Poté jdou fašankáři za farářem, který všechny pohostí.

V Hluku je ještě nemálo rodin, které fašankáře čekají a poté je bohatě pohostí - vínem, slivovicí, obloženými chlebičky, chlebem se slaninou, časté jsou také milosti a koblihy. Nutno dodat, že v zimním počasí přijde občerstvení vhod.

Končí se za tmy na památkových domcích. Nálada bývá vynikající, manželé Jelénkovi, kteří se o domky starají, vždy vše výborně připraví. Nejdříve se hraje "na návratí", poté přímo v domcích. Kamna hřejí a nikdo domů nespěchá. RB

Proč tady mrznu?

Fašank býval významným přechodovým rituálem mezi zimou a jarem, mezi zbytky staré úrody a klíčením nové. Byl jako rozevřená tlama hada Uroborose, který polyká svůj vlastní konec a zároveň dává naději svojí vlastní sebeobnovou. Čím je ale fašank dnes? Nebo čím by mohl být? Zkusím hledat odpověď nahlédnutím do zákulisí příprav fašanku v Hluku. Jedním z jeho hlavních atributů je ozdobený vůz tažený koňmi a za ním je zavěšeno páté kolo s tančícími figurami v krojích. K dobré fašankové náladě přispívá také muzika a v ní je

zase důležitou osobností primáš. A právě tyto, pro fašank zásadní věci, začaly nevycházet. Koně zůstali ve stáji a koňák pod peřinou, protože chřipka byla silnější. Vzápětí mně kamarád, spoluorganizátor fašanku, sdělil smutnou novinu, že místo fašankového veselí bude v nemocnici u svého syna, který se předchozí den vážně zranil. A nakonec primáš, který slíbil pomoc našim muzikantům, nedorazil.

Pod tíhou těchto zpráv mě opustila ta správná fašanková nálada a místo ní usídlily myšlenky na fašankovou krizi. Procházel jsem Hlukem spolu s ostatní chasou a ptal se sám sebe, proč tady

vlastně mrznu? Hlídal jsem nazzdobený vozík, na kterém jsme tahali výslužku, pozoroval ostatní fašankáře a snažil se vzdorovat melancholii.

Pak ale přišlo poslední fašankové zastavení, které již tradičně bývá na památkových domcích na Rajčovně. Fašankáři se nahnuli do podnávratí, obklopili muzikanty a proměnili malý dvorek v koncertní síň. Nebyl to ale jen koncert písní a tónů, ale i lidských emocí, radosti, dojetí a pocitu sounáležitosti.

Navzdory všem překážkám, které ráno spadly našemu fašanku do cesty, vůle nepřerušit tradici vytrvala. Dnešní fašank už není

pouze předjárním rituálem. A není ani pouhým představením, vřdyť alespoň u nás v Hluku se součástí průvodu stávají i nekrojovaní diváci. Stává se jednou z příležitostí, která nám dává možnost naplno prožít pocit domova a vzájemného sblížení. Mytický had Uroboros požírá staré písně, zvyky i vzpomínky, ale fašank nezaniká. Dívky převlečené za cigánky si vymýšlejí nové texty fašankových písní, do podšablového kolečka přicházejí nové šohaji a potřeba již zmiňované sounáležitosti dál trvá.

Vladimír Šácha

(Výňatek z textu, celý jej najdete na stránkách www.dolnacko.cz)

Senioři pochovávali basu

Vidět v současnosti tradiční fašank s nefalšovaným pochováním basy není už tak jednoduché. Kdysi bylo takové pochovávání skoro v každé vesnici, teď už není skoro nikde.

Jednou z výjimek je hlucká tvrz, kde se do takového fašanku pustili tamní senioři - s pravou basou, márami, farářem i plačkami (to i to už pravé nebylo).

Tvrz byla plná lidí, kteří ještě před pochováním basy s chutí tančili i zpívali za doprovodu hlucké dechové hudby Polahoda, doplněné o několik hostujících muzikantů.

Samotné pochovávání se se-

tkalo s velmi vděčným přijetím, zejména, když z úst farářů znělo smuteční loučení, které bývá příležitostí komentovat vtipně jakékoliv dění kolem sebe.

„Hlučtí senioři mívají každý měsíc besedu na zámku, ale podíváme

sa, jak to bývá po besedě u Šuránků. Jiřina tlačí Miru do ložnice a natřpá peřiny, Mira ale říká, že už nemá chuť na takové blbiny...“ odřikává „kněz“.

Škoda, že takové pochovávání basy z našeho života tak rychle

mizí. Možná to hlucké seniorské bude inspirovat třeba právě vás. Rádi za vámi za rok na takový fašank přijedeme.

RB

(Videoukázky ze seniorů i fašanku na www.slovackoDNES.cz)

„Všem moc děkujeme“

Příběh Katky Pjajčikové, dívky, která díky obětavosti rodičů a pomoci lidí už slyší

KATKA S MAMKOU. Blanka Pjajčiková se svou dcerou Katkou. „Byl to šok,“ říká o době, kdy se dozvěděla, že její dcera trpí hluchotou. Od té doby se jim společně podařilo za pomoci druhých udělat obrovské pokroky. FOTO: RB

Když si budete s žačkou šesté třídy Katkou Pjajčikovou povídat, myslím, že si ani nevšimnete ničeho zvláštního. Hezká a spíše tichá holka z Ostrožské Nové Vsi, sportovkyně, která vás při povídání možná jen občas požádá, abyste ještě jednou zopakovali svou větu. Prostě - nic mimořádného.

Pokud si ale přečtete její příběh, uvěříte, co všechno lze dokázat, pokud má člověk kolem sebe obětavé rodiče i další dobré lidi.

Diagnóza: praktická hluchota

Brzy po narození Katky v roce 1996 měli manželé Pjajčikovi pocit, že jejich dcera nereaguje na jejich mluvení, lékaři je však ujistovali, že je všechno v pořádku. Když ale měla Katka dva roky, odjeli s dcerkou k odborníkům do Prahy. Diagnóza - praktická hluchota. „Byl to šok,“ vzpomíná její matka Blanka Pjajčiková.

Následují roky, kdy jezdí jedenkrát za měsíc s dcerou za paní logopedkou Jitkou Holmanovou do Prahy, aby se dcera naučila alespoň trochu mluvit. Katka se navíc dostává mezi mezi 120

dětí v České republice, kterým byl do roku 1999 voperován moderní kochleární implantát.

„Věřím, že jednou bude Katka navštěvovat běžnou školu,“ říká její matka v roce 1999 novinářům, kteří referují o - na tu dobu - ojedinělé operační metodě.

Katka už reaguje lépe na zvuky a hlasy a začíná dávat dohromady první slova, ale rodinu ještě čeká mnoho práce.

Kromě pokračujících cest do Prahy vozí Katku také do Kyjova, kam chodí do speciální školky pro sluchově postižené. Několikrát týdně několik let. Ke konci školky tam jezdí pětkrát týdně.

Šťastný den nastává ve chvíli, kdy Katka začíná chodit do první třídy běžné školy v Ostrožské Nové Vsi. „Chtěli jsme, aby se právě tam začala zdokonalovat v mluvení. O tom, že by byla schopná psát například diktáty, jsme ale ani nesnili,“ říká matka.

Přitom si velmi pochvaluje přístup novoveské školy, učitelů i spolužáků - všichni se snažili pomáhat. Katka navíc měla ve škole od začátku štěstí na speciálního pedagoga Karla Zerzáně. „Obrovsky jí ve všem pomohl,“ podotýká paní Pjajčiková.

Hodně se ale snaží i samotná Katka, dobrý vliv na ni má určitě i přísnější výchova rodičů, Katka má například až do páté třídy na vysvědčení samé jedničky. „Teď v šesté třídě jsem měla na pololetí první tři dvojky,“ připomene sama.

Jak jen získat pro dceru 240 tisíc korun?

Důležitější než datum vysvědčení bylo pro ni jiné datum - 12. 12. 2008. V ten den se jí totiž splnil velký sen - jejím rodičům se podařilo sehnat peníze, díky kterým získala nejmodernější řečový procesor, který jí umožňuje slyšet zatím vůbec nejlépe.

Cesta k němu ale nebyla vůbec jednoduchá. „Bylo nám řečeno, že nový strojek stojí 240 tisíc korun, které je třeba sehnat, protože pojišťovny jeho pořízení a instalaci nehradí,“ říká Katčina matka. Od chvíle, kdy se o přístroji dozvěděla, byla rozhodnutá pokusit se peníze získat. Nové zařízení bylo totiž podstatně lepší, navíc by už Katka nemusela mít za pasem krabičku, bez kterého nemohla s původním zařízením udělat ani krok.

„Začali jsme peníze shánět, manžel obesílal různé nadace,“ říká Blanka Pjajčiková.

Pomohli dobří lidé. Přispěl Obecní úřad v Ostrožské Nové Vsi, Výbor dobré vůle Olgy Havlové, Nadace Naše dítě, Konto Bariéry, Nadace Prolomené ticho. Největší částku darovala hradištská Nadace Děti - Kultura - Sport. „Byli jsme takovou pomocí až překvapeni,“ přiznává paní Pjajčiková. Když sháněla poslední desetitisíce, opět měla štěstí, poskytl je Jan Červenák, který má firmu EGW. „Slíbil, že nám peníze pošle a také to obratem udělal. Všechny potřebné peníze jsme tak měli definitivně pohromadě,“ vysvětluje.

S novým strojkem je Katka spokojená, zajímá mě, co by chtěla v životě dělat. „Policistku. Líbí se mi, když například něco vyšetřují,“ odpoví obratem.

Ve škole ji baví ze všeho nejvíce tělocvik, čemuž se není co divit. Její taťka je tělocvikář a také trenér kanoistů. Mezi svěřenci má také Katku, která už přivezla ze soutěží několik medailí.

Nejhorší okamžik - zpráva po narození syna

Snažím se představit si paní Pjajčikovou, jak zdolávala během posledních let všechny překážky, zajímá mě, jestli občas nepropadala pesimismu.

PODĚKOVÁNÍ TĚM, KTERÍ POMOHLI. Tuto „pohlednici“ vytvořil otec Katky Pjajčikové jako poděkování těm, kteří přispěli na pořízení nového přístroje pro jeho dceru. Katka sedí v kajaku, ve kterém závodí za novoveský oddíl kanoistiky. Do levého rohu nahoře dal otec záběr na místo, kde má Katka nový přístroj.

„Nejhorší okamžik nastal ve chvíli, kdy se nám narodil syn a uslyšela jsem první verdikt lékařů,“ odpovídá.

Lékaři totiž oznámili, že syn má stejnou diagnózu jako Katka. „Nedovedla jsem si představit, že všechno budu muset absolvovat ještě jednou.“ Nakonec byla diagnóza přece jen milosrdnější - synova vada sluchu je středně těžká, na každé ucho slyší na padesát procent, k lepšímu sluchu mu pomáhají sluchátka.

Velmi pomohli kamarádi

Ptám se paní Pjajčkové, jak všechno zvládala, co a kdo jí nejvíce pomohl. „Bez pomoci rodičů si absolutně nedovedu představit, že bych všechno zvládla,“ odpovídá mi. „Moc mi pomohli i kamarádi, tím, že byli a jsou, tím, že se nás nestranili, že nám nedávali najevo, že máme v něčem trošku jiné děti. Ale vděční jsme mnoha lidem, všem bych chtěla velmi poděkovat.“ A špatné zkušenosti s lidmi? O nich mluvit nechce.

Říkám jí, že mi přijde jako optimistická ženská, znám ji ze zpívání ženského sboru, kde bývá veselo. Paní Pjajčková přikyvuje s tím, že snad i optimistka je, ale hned dodává: „Občas stačí nějaká drobnost a já sedím doma a jen brečím.“

Když už se loučíme, ptám se jí, jestli někdy nenadávala na osud, neměla třeba pocit, že jí život připravil až moc těžké okamžiky. A ona? Povídala mi o tom, jak kdysi v nemocnici viděla děti na onkologii, a v té chvíli pochopila, že má vlastně normální zdravou holku.

A také mi řekla, že si často vzpomene na slova jedné lékařky, kterou potkala na setkání rodičů dětí s podobnými problémy jako měla Katka. Tady jsou její slova: „Bůh obdaroval takovými dětmi právě vás, protože věděl, že právě vy dokážete dát těmto dětem největší péči i lásku.“

Radek Bartoniček

40 let s Novovešťankou

Se Zdeňkem Zalubilem o jeho životě s dechovkou

Povídání s panem Zalubilem z Ostrožské Nové Vsi bych mohl uvést jedním osobním povzdechem: Není nad klasickou dechovkou s pořádným muzikantským a zpěváckým obsazením. Během letošní plesové sezony jsem totiž zažil ples s dechovou hudbou Lipovjanka a ples s jedním hráčem na klávesy a jednou zpěvačkou. Rozdíl v atmosféře mezi těmito dvěma plesy? Nesrovnatelný! Obrovský! Když si chcete zajít na pořádný ples a pobavit se, dechovku nic nahradí!

Hergot, mám už 73 roků

Jenže jaký osud dechovku v našich časech čeká? Přemýšlel jsem nad tím po celou dobu, kdy jsem poslouchal právě pana Zdeňka Zalubila, dlouholetého kapelníka Novovešťanky a chlapíka, bez kterého by stěží Novovešťanka existovala i dnes, kdy kapelníkem je jeho syn a on už dechovce „jenom“ pomáhá.

„Hergot, dyž já už mám sedmdesát tři roků, to je docela dost, né?“ vystřelil ze sebe pan Zalubil. „Hergot, pane Zalubile, jaké to jsou dnes roky?!“ mohl bych odpovědět ve stejném duchu, ale jen se usmívám.

Pan Zalubil patří do staré školy muzikantů, kterých kvapem ubývá a které rád poslouchám vyprávět.

Vždyť co bych si mohl říci s jeho synem? Když mu volám, že bych chtěl napsat o jeho Novovešťance, uslyším strohou odpověď: „Nezlobte se, mám pořád moc práce, zavolejte otcovi.“ Tož, s kým budeme novináři vykládat až staří dobří muzikanti odejdou na pravdu Boží?

Odkaz na otce mně ale pochopitelně nevádí, o čem bych si tak vykládal s dnešními mladými? Sedíme v zákulisí starého novovešťanského kina a já prosím „strýca“ Zalubila, aby mi třeba řekl, jak to

Třiasedmdesátiletý Zdeněk Zalubil

bývalo, když Novovešťanka i jiné dechovky hrávaly na plesech v šedesátých či sedmdesátých letech.

„Radku, eště jsme ani nezačali hrát a sál už býval narvaný lidma,“ vzpomíná. „A teď si představ. Stávalo sa, že uprostřed plesu jsme přestali hrát, protože celý sál zpíval. Sami lidé zpívali! Aj dvě hodiny! A pak zase hrála muzika! To byla zábava!“ pokračuje nadšeně. „To už dnešní mladí nikdy nezažijú. To je dnes nepředstavitelné!“

Otec utekl do Kanady

Povídání pana Zalubila by šlo poslouchat dlouhé hodiny, vždyť s muzikou je spojený od svých dvanácti let, kdy začal hrát na housle. Mimochodem, jen jeho dětství by zabralo několik stránek knihy.

Jeho otec byl za války členem známé odbojové skupiny Carbon, která se nijak nelíbila komunistům. Když ti převzali v zemi v roce 1948 moc, otec i další Novovešťané se dozvěděli, že jim hrozí zatčení.

Proto společně s dalšími třemi kamarády utekl do Rakouska, odkud odplul do USA a nakonec se usadil v Kanadě. Ti, kteří ne-

utekli, byli zatčeni a skončili ve vězení.

Zdeněk Zalubil tak vyrůstal bez otce, a když chtěl jít studovat obchodní akademii, uslyšel jasnou odpověď: „Takoví lidé jako ty nepatří do školy, ale do dolů.“ Nakonec se vyučil opravářem parních lokomotiv a osud ho zaval do depa ve Veselí nad Moravou, kde hrál také ve velké železničářské kapele. Životní kapelou Zdeňka Zalubila ale pochopitelně byla především Novovešťanka, která vznikla v roce 1968, přežila i „novou éru“, existuje dodnes a má velmi slušnou úroveň. Na rozdíl od mnohých jiných, které buď skončily úplně, nebo se udržují při životě s vypětím sil.

„Není to docela zázrak, udržet se i v současnosti, nahrát už čtvrté „cédéčko“, pořídít si novou aparaturu a ještě doplňovat vhodné kapelu, jak se to podařilo Novovešťance?“ ptám se pana Zalubila. „Já myslím, že to je unikum,“ odpoví.

„Ale jak se vám to daří?“ pokračuji v otázkách. „Je třeba se starat, starat, starat. A mít tak výbornou manželku, jak mám já,“ slyším odpověď a je mi jasné, že hodně tohoto „starání“ zvládá právě pan Zalubil, který jinak chodí hrávat už především na pohřby.

Proměnil se tak spíše v manažera, který má na starosti například sponzory či důležité letní koncerty Novovešťanky v lázeňském novoveském parku. Letos jich bude sedm a lze čekat, že stejně jako v minulosti na ně přijdou lidé i z hodně dalekých míst.

Vždyť zrovna v době našeho rozhovoru zvoní panu Zalubilovi telefon, mluví s jedním z hudebních skladatelů. „Neměl bys tam i něco pomalého, a třeba i nějaké sladčáky?“ vyptává se do telefonu pan Zalubil. „Novovešťanka musí přeca nabízet lidem pořád něco nového,“ vysvětluje mi, když telefon položí.

RB

Když umírají koně...

Koňák Jarek Šuránek z Ostrožské Lhoty přišel o své koně

Bylo to přesně před rokem, když jsme na titulní stranu našeho březnového časopisu dávali tuto fotografii známého koňáka Jarka Šuránka z Ostrožské Lhoty. Se svými koňmi a vozem tehdy jako velký příznivec folkloru jezdil s fašankáři v Ostrožské Nové Vsi.

Na své dva koně byl pořádně hrdý, zvláště, když se mu ještě poté narodilo hříbě - myslím, že byl šťastný jako málokdy. O to smutnější je zpráva o tom, že tento vyhlášený koňák o své koně přišel. V krátké době postupně zemřeli - přesná příčina není do této chvíle známa.

Jsem přesvědčený, že není v Ostrožské Lhotě a okolí nikdo, kdo by tomuto muži nepřál, aby po těchto smutných událostech přišly dobré a on byl opět k vidění s milovanými zvířaty. Jak jsem slyšel, šance na něco takového se už začíná rýsovat.

Byl jsem se zeptat i za samotným koňákem,

ale požádal mě o pochopení s tím, že se zatím nechce k celé situaci vyjadřovat. Těžko si lze ale představit, že by vůz před Šuránkovým domem zůstal osiřelý příliš dlouho. Šuránek a koně? To byla vždy dvě slova, která musela tvořit jedinou větu, tak moc patří k sobě už mnoho desítek let. Ve Lhotě nexistuje téměř rodina, která by v minulosti pomoc Šuránků (syna i otce) nevyužila, komu by nepomáhali na poli.

Jarek Šuránek ovšem pomáhá a pomáhal i jinak - například jako šéf lhotských hasičů, nebo jako ten, kdo po Lhotě ochotně vozil s koňmi například děti ze školky. Spousta lhotských dětí se Šuránkovými koňmi vyrůstala. A i když viděly někde jakéhokoliv jiného koně, pohledem dětských očí patřili a patří všechny koně na světě jen jednomu muži - Šuránkovi.

Bylo by nespravedlivé, kdyby zůstal bez nich.

RB

Rodina z Ostrohu „obrala“ Lhořany o všechno

Nevím, jak budou Lhořané vzpomínat na návštěvu rodiny ředitele ostrožské školy Mgr. Petra Bělohřada. Tato rodina přijela do Ostrožské Lhoty soutěžit a vše vyhrála.

Petr Bělohrad vyhrál křížovky, jeho paní Ivana dospělou kategorií sudoku a dcery sudoku v mladší a starší kategorii.

Soutěž organizovalo už poněkud likáté Centrum Otevřená škola, které tvoří důležité kulturní zázemí v obci. A my jsme poprosili o pár slov pořadatele, paní Evu Zajícovou a paní Alenu Kapus-

tovou. „Příprava na soutěže je časově náročná, a to i proto, že nevíme, kolik lidí se přihlásí. Je vidět, že kdo jednou přišel, vrací se znovu. Škoda jen, že někteří soutěžící z řad seniorů se už nezúčastňují. Těší nás, že při soutěžení se potkávají lidé, kteří by se jinak nesešli, díky účasti na křížovkách nebo sudoku navázali přátelské vztahy a při soutěžení i mimo něj je fajn atmosféra. Někteří soutěžící sebou berou své děti nebo vnoučata a tak máme mladou generaci soutěžících.“

RB

MASTILI MARIÁŠ. Vidět hospodu, ve které chlapi mastí karty? Tak to už dnes nevidíte, možná někde tak maximálně u jednoho stolu. Slováký okruh v hraní mariáše je ale něco jiného. To karbaníci zaplní v počtu několika desítek celou hospodu a pak už jen soustředěně celé hodiny pozorují karty. My jsme je takto zachytili na konci února v Ostrožské Lhotě, v hospodě, která patří na místním hřišti fotbalistům.

FOTO: Dušan Dufka

Lhotští školáci mají svůj časopis: **SYSLOVSKÉ LISTY**

Podle názvu byste si možná mysleli, že jde o nějakou recesi, ale není tomu tak - a to přesto, že název našeho ža-

kovského časopisu školáků v Ostrožské Lhotě zní: Syslovské listy. Důvod je jasný - Lhotičtí jsou Syslovjané.

Časopis tvoří náš novinářský kroužek, do kterého chodí především žáci deváté třídy. Snahou kroužku je psát články, ve

kterých bude co nejvíce zajímavostí o samotné škole, žácích, učitelích i o dění v obci. První číslo vyšlo v lednu, nyní se už připravuje druhé.

Novinářský kroužek přitom rád uvítá další zájemce, upozorníme, že našim cílem není pilování pravopisu. Za zcela nejdů-

ležitější považujeme vzbudit u školáků zájem o život kolem nás, snažíme se, aby víc vnímali lidi, zajímali se o to, co podstatného dělají, povídali si s nimi a poté o nich psali.

Kompletní časopis najdete na stránkách školy www.zsol.cz

RB, Syslovské listy

Tip ro vás: ve Lhotě mají farní kavárnu

Ve farní „kavárně“ bylo poprvé i podruhé plno. FOTO: RB

Je to příjemná novinka, která by mohla inspirovat i další. V Ostrožské Lhotě totiž otevřeli farní kavárnu, místo, kam může přijít kdokoli první neděli v měsíci vždy po ranní mši svaté.

„Chtěli jsme mimo jiné prohloubit vzájemný život farnosti, být bez ohledu na věk více spolu,“ řekla mi jedna z organizátorek Štěpánka Bachanová.

Ta našla inspiraci společně s kamarádkou Monikou Mazurkovou ve Zlíně, když vyjely se svými rodinami na výlet, měly tip, aby se podívaly se do kostela na Jižních svazích - tam je selesiánské středisko, zaměřené na mládež. „Celková atmosféra se nám velmi líbila. Mnoho mladých lidí, děti, kočárky a po skončení sezení u kávy,“ podotýká Štěpánka. Jaké to bude ve Lhotě?

Premiéra se odehrála první únorovou neděli, Pastorační dům P. Antonína Šuránka se rychle zaplnil, u jednoho stolu seděli mladí, u dalšího starosta, který

cosi s vážnou tváří projednával s dalšími místními „politiky“, takřka žádná židle v místnosti nebyla prázdná. Roznášela se káva i zákusky, tentokrát na účet místního faráře P. Reifa. Slavil narozeniny, děkoval za blahopřání a aktivitu věřících vítal. „Těším se, že se tady budeme pravidelně setkávat,“ říkal.

Byla to příjemná dopolední hodinka, sami někteří určitě víte, jak uvolněný a dobře naladěný bývá člověk po mši svaté. Řekl bych, že je nakloněn druhému člověku víc než kdykoliv jindy.

Zdá se tedy, že farní kavárna se ujme, první březnovou neděli se uskutečnila druhá a opět byl zájem velký. Navíc rodiče mají možnost dát své malé děti tady během mše na hlídání. „Velmi se nám to líbilo, ani jsme nečekali, že přijde tolik lidí, navíc někteří nám okamžitě nabízelí pomoc v kuchyni,“ bilancovala novou tradici spokojeně Štěpánka Bachanová.

RB

Lhotský kněz P. Miroslav Reif se v kavárně dočkal i blahopřání k narozeninám. Kolik má? Padesát šest! FOTO: RB

Zvládli zabijačku i střechu

Ve Lhotě je výborná parta „starých pánů“

Jedno zimní dopoledne byl na fotbalové hřiště v Ostrožské Lhotě hodně neobvyklý pohled.

Na trojnožce u tanečního parketu viselo bezmála stokilové prase. Z reproduktorů se nesly písničky Jožky Severina, vonělo svažené víno a od velkého kotle přímo na parketu, kde se vařila voda na zabijačkové pochoutky, se valil štiplavý dým po celém hřišti. Starší páni pořádali zabijačku.

Abychom byli úplně přesní, tak internacionálové Ostrožské Lhoty, jak se bývalí fotbalisté z této největší Lhoty v naší republice rádi nazývají. Všechno to měl pod kontrolou manažer a organizátor tohoto velkého seskupení

dokázali sejít skoro ve stejném velkém počtu jako na zabijačce také na generální rekonstrukci střechy rodinného domku svého spoluhráče. Hlavní práce na střeše trvaly bezmála tři dny a bylo radost sledovat, s jakým řemeslnickým fortelem se někteří chlapi prezentovali při pokrývání střechy. „V pátek odpoledne jsme začali rozebírat staré tašky ze střechy. Pracovalo se až do tmy a téměř půlku jsme odkryli. Odvezly se tři auta staré krytiny. V sobotu i neděli se začalo hned brzy ráno. Práce probíhaly bez řemeslníků jen za dohledu majitele Luboše, kterému asistovali Ivoš Žajdlík s Jožkou Urbancem.

Lhotsí fotbalisté při letošní zabijačce. FOTO: Václav Pavlas

František Štergenich, který si na této velkolepé akci připadal jako ryba ve vodě.

„Děláme to hlavně proto, aby se utužil kolektiv, a také pro naše manželky a přítelkyně. Měl jsem to naplánováno už od minulého roku a jsem rád, že všechno funguje tak, jak má,“ povídal František Štergenich, kterému podle plánu nevyšlo jenom počasí - chyběl sníh.

Dvakrát pořádání silvestra, v uplynulém roce hodová a Štěpánská zábava, oslava MDŽ, nespočet brigád na místním fotbalovém hřišti a další menší akce. To je jenom část z akcí uspořádaných v poslední době.

Bývalí fotbalisté Lhoty se také

Bylo až s podivem, jakou práci jsme dokázali udělat,“ chválil dílo František Štergenich.

Ale to hlavní, proč se vlastně chlapi ve Lhotě scházejí, je samozřejmě sport a hlavně fotbal. V loňském roce odehráli celkem 15 zápasů. Nejvzdálenějším, a dá se říct, že už tradičním soupeřem, byla Pošta Praha a fotbalisté z Moravského Berouna. Mezi soupeře bývalých hráčů Lhoty patří také slovenská mužstva jako třeba Skalica, Stará Turá nebo Dubnica nad Váhom. Držíme těmto fotbalovým nadšencům palce i letos!

Stanislav Dufka

(Videozáznam ze zabijačky na webu www.slovackoDNES.cz)

Boršické slavení - sbor měl první rok

Boršičtí chlapi (nekompletní) při oslavě prvních narozenin.

„Nemám rád velké skládání účtů po tak krátké době jako je v životě jeden rok, trochu mě to připomíná politiku, když všichni rekapituluji po sto dnech co se udělalo a co ne,“ reaguje šéf mužského sboru v Boršicích u Blatnice Víta Hrabal na mou prosbu o roční „rekapitulaci“ existenci sboru. „Až to bude deset nebo více let, tak si řeknu - mělo to význam,“ přidává ještě ke svému vysvětlení.

Nejde o festivaly

Přiznávám, že v tomto případě si chci práci ulehčit a mluvení o sboru nechat právě na něm, protože s Boršičanem se potkávám dost často a chtěl bych

o nich toho říci až moc dobrého. A v takovém případě je lepší raději mlčet. Ne?

„Tož Víto, prosím ťa, napiš mně pár slov,“ naléhám ještě jednou. A přichází mail:

„Samozřejmě tu vůbec nejde o strojové slézání a vylézání na podia a jezdění po festivaloch, ale také tak trochu o poznání sami sebe. Třeba díky sboru vím, že ten plete koše, ten rozumí počítačom, ten je dobrý truhlár, ten rozumí vínu, ten byl první polistopadový starosta a říká nám, jak to u nás začínalo, prostě lidé, kteří se před rokem sotva pozdravili a velice nic o sobě nevěděli, tak sedí vedle sebe, mluví poznávají se. Zní to hloupě, ale je to tak...“

A ještě k věkovému rozdílu. Nejstarší má 70, nejmladší 25. Kdy by se ti dva dali do řeči? Nikdy.“ V této chvíli mail přeruším, Víta následně vzpomene polovičního Boršičana Vlastimila Ondru z Nivnice, který s ním sbor vede. Právě on byl pro rozjezd sboru důležitý. Přinesl na začátku první boršické písničky, stále nosí další a s harmonikou sbor doprovází. Takže ještě konec mailu: „Velkým hnacím motorem je Vlastik, to byl také první člověk, za kterým sem šel a vůbec toho nelituju. Nikdy by sme mimo jiné nepoznali bez něho tu fúru fantastických lidí, co sa motajú okolo folkloru.“

Návrat k prarodičům

Nakonec se těsně před vydáním časopisu ozval i Vlastimil Ondra. Napsal mi: „Boršičané jsou pro mě školou života. Dosud jsem vedl pouze mladší lidi než jsem byl sám. Tady patřím mezi nejmladší. Nasál jsem od těch starších za ten rok spoustu životních zkušeností.“

Chodění do sboru má pro mě i osobní význam. U prarodičů a prarodičů v Boršicích sem prožil kus svého dětství. Na prahu mé dospělosti však už nežil nikdo

z nich. Po dvaceti letech mi ve vyprávění starších kamarádů ze sboru moji nejbližší znovu ožívají před očima. Zažívám s nimi jejich dávné starosti i radosti, o kterých jsem neměl ponětí. Zjistily se tu mé vzpomínky na dětství a dokreslily se pohledem dospělého. Svě předky tu vnímám teď mnohem intenzivněji. Dokonce občas věřím, že nás poslouchají a usmívají se...

A abych nezapomněl. Když na mňa chlapi při zpěvu mrknú, typicky sa zašklébíajú a zagestikuluju ve smyslu: „Hod' to vyšej,“ to se písnička „rozsvíti“ a hladí. Hladí silně drsně, drsně krásně a děsně krásně. Až sa třasú okenní tabulky, taková je v chlapoch sila a krása tónu. Jsou tu výborní zpěváci. Bohužel tato krása byla až do loňska hluboko skovaná. Hold patří Vítkovi Hrabalovému, že ju začal budít a křísit.“

Tak to je všechno, pokud chcete vědět ještě mnohem víc, podívejte se na výborné internetové stránky sboru www.borsicane.cz

RB

(Videozáznamy z vystoupení sboru najdete na stránkách www.slovackoDNES.cz)

Tajemství prútěného košíku

Josef Ježek z Boršic u Blatnice učil plést děti košíky

„Děcka, toto je strýc Jožka z Boršic u Blatnice,“ oslovil čtyř až devítileté děti z folklorního souboru Nivnička jejich vedoucí Vlastimil Ondra. Strýc Jožka - pan Josef Ježek, přijal pozvání do Nivnice, aby dětem ukázal, jak se plete proutěný košík.

Nevěřil jsem moc tomu, že děčka nějaká ruční práce zaujme. Jenže jsem se mýlil. Strýc Jožka vyprávěl a vřídlně vysvětloval, děčka do

toho občas zpívaly a přitom s velkým zájmem dělání košíku pozorovaly. Vedoucí Ondra nazval celé setkání Tajemství prútěného košíku - výprava k tajemnosti domova, a já jsem se na vlastní oči přesvědčoval, že i v dnešní době má takové zdánlivě už staré a nemoderní tajemství své nádherné kouzlo. Děti dokáží být skutečně zvědavé a učenlivé, záleží jen na nás dospělých. Navíc - vedoucí Nivničky chce, aby se

děti, dříve než vyjdou ze základní školy, postupně košík naučily plést samy. Pletení se „strýcem Jožkou“ tak bylo pro děti jen počátkem dobrodružné výpravy za vlastním prútěným košíkem. Děti dokáží

být skutečně zvědavé a učenlivé, záleží jen na nás dospělých.

RB

(Videozáznam najdete na webu www.nivnicka.cz)

Blažejáci z Blatničky: tady to „zakape“?

Kluci dávnou tradici ještě zachraňují. Ale je to stále obtížnější

Taková zima už dlouho nebyla. Mráz se cpe pod nehty, z nebe padají vločky a málokdo má chuť postávat venku. Jak za takových okolností může vypadat v Blatničce tradice Blažejáků, tedy kluků, kteří chodí po domech a prosí o dar?

Už když jsem tady byl loni, přesvědčil jsem se na vlastní oči, jak je v dnešní době obtížné tuto tradici udržet - navzdory tomu, že pro Blatničku jde o unikátní tradici, kterou se zřejmě nemůže pochlubit nikdo jinde.

Jenže dnešní děcka už nemají zájem chodit po domech, ti starší se přímo stydí. Jací tedy byli Blažejáci roku 2009? A jaký mají ještě smysl?

První pohled je optimistický, kluků je víc než loni, deset, po ulici jdou s chutí a dokonce umí zapívat určený popěvěk. „Na Blažeje svatého, učitele velkého...“ začínají před každým domem, když vytvoří kruh a zvednou své dřevěné šavle.

Jako obvykle je doprovází místní písmák Miroslav Hudeček, který je přesvědčený, že děckám taková tradice hodně dává. Zároveň

KOHO TO MÁME PŘED DOMEM? Otec s dvěma dětmi pozorují ze svého domu takzvané Blažejáky, kluky, kteří udržují v Blatničce starodávnou tradici.
FOTO: RB

ale musí poslouchat i „nářky“ některých starousedlíků.

„Mirku, no, moc jich nemáš,“ křičí na pana Hudečka z jednoho domu.

Zastavuji se u tohoto domu a postaršího autora tohoto zvolání se ptám, jak to bylo za jeho mládí.

„Chodívalo vás víc? vyptávám se. „Celá dědina! Aspoň čtyřicet! A dostali jsme dohromady patnáct korun, sodovka tehdy stála 3,50. A byli jsme tak spo-

kojení,“ vzpomíná muž a pokračuje v lamentování. „Co by tady děcka chodily, když doma jim hodí stovky? Enom ty nemenší chodí... No, to zakape,“ lomí muž rukama a mizí v domě.

Je možné, že má pravdu, zatím ale ještě chodí alespoň několik kluků. Když s nimi jdu, mám pocit, že je pro ně zážitek už jen samotná chůze. A co teprve, když přicházíme k potůčku. Přeskočíme ho? Někomu se to daří, ně-

kdo čeká na kamarády, aby se vzájemně chytili za ruce. Hned za potokem je prudká stráž, všichni se rozbíhají a užívají si volnosti. Ano, i takový zážitek a smysl může mít v současnosti dávná tradice. „Dnes mají rodiče často jedináčky, mají o ně velký strach a nechtějí je pouštět,“ všimá si pan Hudeček.

Něčím takovým se kluci pocho-pitelně nezatěžují. Jdou dál po domech a těší se, že si za část vybraných peněz něco pořídí. „Potřebovali bychom například malé branky na fotbal,“ říká mi nejstarší Petr z osmé třídy. Nakonec se dozvídám, že lidé v Blatničce byli štedří a kluci se „blažejácké“ odměny dočkají - koupí si stůl na stolní tenis.

RB

(Videozáznam na stránkách www.slovackoDNES.cz)

V Blatničce budou nové stromy i elektrárna

Některé pozemky v Blatničce rychle mění svou podobu. A to jak díky arboretu (na snímku), tak sluneční elektrárně, která tady s největší pravděpodobností vznikne.

Pokud jde o nezvyklé slovo arboretum, Blatničce se podařilo získat dotace a následně také vytvořit unikátní parky, kde bude až 500 stromů a lidé budou moci mezi nimi mimo jiné relaxovat - kéž by takových míst bylo v našem regionu co nejvíce!

Na rozdíl od zatím malých stromků, panely elektrárny ještě vidět

nejdou. Po naší uzávěrci se rozhodovalo o tom, kolik a které elektrárny v Blatničce budou vlastně stát.

Zájemci jsou hned čtyři - pan Straka, který vlastní 4,3 hektaru půdy v průmyslové zóně, firma HiTech Solar, která postavila elektrárnu u Ostrožské Lhoty (chce stavět v lokalitě Jasenová na pozemcích bratrů Kubicevých), Dušan Saviš z Blatnice a František Křivák, kteří chtějí panely nedaleko vodní nádrže.

Kdo z nich uspěje? To mělo být známo právě po uzávěrci na-

šeho vydání, kdy měli hlasovat zastupitelé. Z dosavadních informací vyplývá, že obec bude souhlasit minimálně s jednou elektrárnou, zajímavé také bude, jak zareagují místní občané.

Každopádně vedení Blatničky argumentuje tím, že podle odbor-

níků má obec hodně slunečných dnů a ze sluneční (odborně řečeno fotovoltaické) elektrárny by získala do pokladny desítky tisíc korun ročně.

V dalším čísle časopisu vás samozřejmě budeme o nejnovějších vývoji informovat. ZL

Když jsou ženy v pohybu

Byli jsme za ženami ve Veselí nad Moravou, Nové Lhotě a Ostrožské Lhotě

Nová Lhota - netrénovaný člověk by měl při cvičení problémy.

Možná bychom byli až překvapení, kdybychom tušili, kolik aktivních žen kolem nás existuje. A kolik z nich se snaží být i přes nepříjemné zimní měsíce v pohybu. My jsme vám chtěli v našem časopisu také ženy ukázat, a proto jsme se rozjeli náhodně na tři místa v našem regionu. A když nám dáte o sobě vědět i jinde, budeme rádi a přijedeme rovněž za vámi.

Cvičí, dokud nezačnou jarní práce na poli

První naší zastávkou je vesnice, která čítá něco málo přes osm stovek obyvatel a je na samé hranici naší republiky - Nová Lhota. Cvičení žen tam vede paní Helena Habartová, které jsem nejdříve zavolaal. Když jsem jí vysvětlil, o co mně vlastně jde - tak odpověděla: „Co s vámi mám dělat, nějak to přežijeme, namalujeme si obličej (směje se) a budeme čekat. Ale přijďte raději o něco dřív, my se zamykáme a potom už se do tělocvičny nikdo nedostane,“ upozorňuje. Do školy v Nové Lhotě přišla paní Habartová mezi prvními. Ve školní tělocvičně, která je na Nové Lhotě jenom o trochu větší jako leckterý obydlený, si připravila CD přehrávač a prozradila, kdy vlastně začaly cvičit. „My jsme měly asi čtyři roky

přestávku a necvičilo se vůbec. Nadšení holek nějak postupně vprchalo, ale předtím jsme pociťivě cvičily dva roky. Teď chtěla děvčata zase začít, tak jsem se

Ostrožská Lhota - cvičení pro ženy od 35 let do 70 let.

toho ujala. Začínáme rozcvičkou, která je svižnější a pokaždé trošičku jiná. Potom děláme cvičení, které se jmenuje kalantika, ta je zaměřená na celkové posílení a protažení celého těla. Vždycky, tak jednou za měsíc, si k sestavě přidáváme deset cviků,“ říká.

Na moji otázku, jestli jim cvičení něco dává, se energická žena obrátila k děvčatům v tělocvičně a nahlas pronesla. „Jistě! Že se cítíme líp! Tak řekněte, děvčata, já přece nemůžu mluvit za vás.“ I když tělocvična není největší, tak Nové Lhotě to stačí. Na cvičení přes celou zimu chodí pravidelně osm až deset žen, a po-

pravdě řečeno, více by se tam ani nevešlo. Ženy se schází celou zimu a podle slov cvičitelky končí až v té době, kdy začínají polní práce a protahuje se denní světlo.

V Nové Lhotě cvičí většinou mladší ženy, a to dvakrát týdně hodinu a půl. Jejich věkový průměr se neodvažuji odhadnout - možná něco pod třicet let. Tomu odpovídala i svižná rozcvička, která trvala skoro třicet minut a netrénovaný člověk by s ní měl problémy.

To ale není cvičení o tom, že bychom hubly

Další zastávka byla v Ostrožské Lhotě, kde se schází k protaho-

„Já pracuji v nemocnici, kde pravidelně cvičím s těhotnými ženami a jezdím na různé semináře a školení, které se cvičení týkají. „Baby“ z místního červeného kříže za mnou asi před šesti lety přišly, jestli by to cvičení nezvládly také - a zvládly to výborně. Chytlo je to a pořád se to drží. To ale není cvičení o tom, že bychom hubly, ale hlavně o tom, aby ty ženské netuhly,“ směje se.

V Ostrožské Lhotě se ženy schází celý rok s výjimkou letních prázdnin. Letos poprvé začaly chodit dvakrát týdně a zájem neopadá. Cvičení není zdaleka tak rytmické jako v Nové Lhotě, ale zkušená cvičitelka dobře ví, jaké cviky si může dovolit zařadit.

„Vzhledem k tomu, že jsou tady kočky, které mají pětatřicet a kočky, které mají i sedmdesát let, tak musím volit cviky, které zvládnou všechny. Je to vlastně takové protahování páteře, kloubů nebo třeba břicha,“ vysvětluje cvičitelka.

Jednou z nejstarších žen, které pravidelně chodí cvičit je paní Božena Zrníková, které by nikdo sedmdesátku nehádal. „Chodím cvičit už šestým rokem a ještě jsem nevynechala. Vlastně loni v září, ale to jsem byla na operaci s těma „křečákama.“ To jsem opravdu nemohla,“ chlubí se svojí účastí energická žena, která jedním dechem chválí cvičitelku. „Pokaždé děláme jiné cviky. Mi-

Veselí nad Moravou - jóga s klidnou hudbou i mírným osvětlením.

lenka to má vždycky perfektně připravené. Každý cvik děláme třeba šestkrát, sedmkrát a ona u toho pořád mluví a mluví a říká nám, jak to máme správně provádět. Je to od ní obdivuhodné.“

Jóga dává člověku úplně všechno

Představte si místnost zhruba tak 10 x 25 metrů, ve které je patnáct žen. Do éteru se line pomalá romantická skladba Elvise Presleyho a místnost je osvětlená jenom napůl. Před ostatními ženami stojí cvičitelka Ludmila Klimková a pomalíčku svým vyrovnaným, ale zřetelným hlasem, dává pokyny k prvním zahřívacím cvikům – to je začátek pravidelného cvičení jógy ve Veselí nad Moravou.

Ještě před zahájením cvičení jsem si s velkou propagátorkou jógy paní Klimkovou popovídala. „Je to cvičení pro všechny generace, od malých dětí až třeba po dědečky, kteří nemůžou z postele. Přesto si mohou mentálně představovat, že cvičí, úžasné to pomáhá. Jóga dává člověku všechno. Psychické uklidnění, sebepoznávání, je to cvičení, které je skvělé na záda, klouby. Jóga je prostě styl života. Ti, kteří chodí, tak chodí velice rádi a myslím, že je to hodně naplňuje,“ říká.

Ve Veselí nad Moravou se cvičí každé pondělí v jedné z menších místností kulturního domu.

Jóga má několik stupňů cvičení, ale paní Klimková říká, že zařazuje cviky podle momentální nálady lidí. Tvrdí, že za léta praxe (cvičení vede už více jak patnáct let, pozn.aut.) už pozná, jaká je pohoda cvičenců v sále. Ještě na jednu věc nechce slyšet, a to je výmluva na věk některých lidí, kteří by cvičit mohli, ale raději zůstávají doma.

„Pro mě je datum narození jenom údaj v kalendáři. To já vůbec neberu. Poznala jsem staré lidi ve třiceti a neuvěřitelně vitální osmdesátníky,“ podotkla na závěr.

Text a foto: Stanislav Dufka

Díky, byl to krásný zážitek

Reportáž o zázračném vzepětí ostrožských hokejistů

Nemusíte mít příliš pochopení pro sport, nemusíte fandit hokeji, nemusíte ani příliš rozumět tomu, o čem vám chci nyní povídat. Ale vsadím se, pokud byste šli ke konci února kolem zimního stadionu v Uherském Ostrohu a slyšeli mohutné povzbuzování, které se odtud ozývalo, možná byste se přece jen zastavili a nahledli dovnitř.

Co se to tady odehrávalo? Tribuny jsou plné, lidé jsou namačkáni také kolem mantinelů, tisícovka fanoušků povzbuzuje domácí hokejisty, nikde jinde v širokém okolí takovou atmosféru při sportu nezažijete. Ani v Uherském Hradišti, které je právě soupeřem domácích hokejistů.

„U-hers-ký Os-troh, U-herský Os-troh!“ křičí diváci dokola, jejich hlasivky tvoří tlakovou vlnu až vám zaléhá v uších. Nejdříve rukama tleskají a potom ruce vyletí do vzduchu, poprvé, popáté, podesáté. Nemusíte mít pro fandění pochopení, jenže ostrožští hokejisté napsali příběh, na který se bude dlouho vzpomínat.

Prohrávali jedno utkání za druhým až šéf místního hokeje uvažoval, že ze soutěže odstoupí, jenže oni se zázračně zvedli, postoupili do finálových bojů o šampiona kraje, v nich zcela nečekaně porazili dvakrát hokejisty Uherského Brodu a teď právě dávají celé srdce do boje s Hradišťáky. Pokud je porazí, můžou bojovat o postup do druhé ligy! Druhé ligy! Takový sen se nikdo neodvažoval ani snít!

„U-hers-ký Os-troh, U-her-ský Os-troh!“ valí se opět přes celý stadion, na kterém se odehrává

bláznivé utkání. Ostroh vede 1:0, jenže jedenáct sekund před koncem první třetiny hosté vyrovnávají, aby nakonec vedli 2:1, do konce zbývají tři minuty. „Góóóóóóóóóó,“ vyletí ze stovek hrdel. „Góóóóóóóó“ nese se halou křik, který snad neskončí. „Góóóóóóóó“ objímají se ostrožští hokejisté, kteří se i v tomto utkání vzepjali k výbornému výkonu.

Následuje prodloužení, na střídačce už nikdo nesedí, všichni hráči jsou opření o mantinel, trenéři stojí na lavicích, diváci nevnímají nic kolem, všichni se snaží očima dotlačit puk do branky hostů. Pokud by se to někomu podařilo, je konec. Zázraky se přece musí dít! Snad se i dějí, jenže teď, tady - bohužel ne. Rozhodující branku stříl Uherské Hradiště. Konec. Sen domácích končí. Zklamání bude zřejmě asi nezměrné. Jenže, je tomu tak? Co diváci? Stojí, opět tleskají a zvedají ruce nad hlavu, vědí, že taková chvíle se nemusejí léta opakovat. „U-hers-ký Os-troh, U-herský-Os-troh!“

Brankář domácích Martin Bříšťela

si sundává masku z tváře, hlavu má skloněnou, přijíždí k němu spoluhráči a něco mu šeptají. Byl skvělý, fantastický, psávaly o jeho výkonech noviny. Poslední utkání jeho kariéry, diváci vyvolávají jeho jméno, na dálku jim děkuje, v čele svého týmu objíždí celé kluziště, diváci stále ještě mávají.

„Je krásné takto končit, su rád, přestože dnes jsem si moc přál vyhrát, sport mi dal ale do života strašně moc,“ povídá mi ještě na ledě. Když ho poslouchám, napadá mě, že hokej i jiné sporty mají právě smysl, pokud pomáhají růst takovým osobnostem jako je on. Hokej je pro něj především celoživotním koníčkem, ve čtyřiceti letech šéfuje Domoivu pro osoby se zdravotním postižením v Uherském Brodě a říká, že ho tato práce obrovsky naplňuje. Chce se jí věnovat co nejvíce, a zároveň mít čas na rodinu, doma má manželku a dvě čtyřleté holčičky, dvojčátka.

Během našeho povídání už hráči i fanoušci odcházejí, jeden z nich ještě utíká za námi. Sundá si kšiltovku z hlavy a před ostrožským brankářem se ukloní. „Kloubouk dolů, parádní výkony,“ pronese poklonu.

Sport dokáže být skutečně krásný i dojemný - pokud jsou lidé kolem něj féroví. A nemusíte za nimi jezdit ani nijak daleko. **RB**

Ostrožský brankář Martin Bříšťela chvíli poté, co dostal rozhodující gól v utkání s Uherským Hradištěm. Bylo to poslední utkání jeho kariéry, těší se, že bude více s rodinou. FOTO: RB

KOVOSTEEL s.r.o.

s námi se v moři odpadů neztratíte

KOVOŠROT
 BAREVNÉ KOVY · HUTNÍ MATERIÁL
 AUTOVRAKOVIŠTĚ · NEBEZPEČNÉ ODPADY
 EKOLOGICKÉ PORADENSTVÍ · ♻️ SBĚRNÝ DVŮR
 ELEKTROŠROT · UHLÍ A PALIVA
 ZPRACOVÁNÍ PNEUMATIK
 ZPRACOVÁNÍ ODPADOVÉHO DŘEVÍ · EXKURZE

10 JIŽ 10 LET
 SE PRO VÁS PLAVÍME
 V MOŘI ODPADŮ

www.kovosteel.cz

PNEU SERVIS

Ladislav Kůdela

Blatnice pod Sv. Antonínkem 131

nabízí:

*přezouvání osobních automobilů
 prodej nových pneu
 lepení a opravy osobních
 nákladní i zemědělských pneu
 rychloservis, opravy brzd, tlumičů
 motorových částí a karoserie
 opravy výfuků, příprava vozidel na STK
 prodej kvalitních autobaterií*

**provozní doba NONSTOP po dohodě na telefon.
 kontakt: mob. 736 764 261, 736 764 260**

Auto Vám přezujeme rychle, kvalitně a bez čekání.

Festival teenagerovských kapel

**Lecjána
 Bota**

**VÝZVA PRO
 KAPELY**

Už poosmé nabízíme mladým hudebním skupinám
 možnost vystoupit **25. dubna 2009** v Uh. Ostrohu.
 Začněte svou hudební dráhu u nás – neprohrávejte,
 u nás si zahrávejte !!!

Uzávěrka přihlášek je 23.3.2009

Více informací a přihlášky na DDMA: SidR16 862, 687 24
 Uh. Ostroh, tel. 572 591 123, email:
ddmuhenkyostroh@uhedu.cz

V případě velkého počtu kapel si organizátor vyhrazuje právo vybrat
 pouze 8 * 1 náhradní kapelu pod dohledem odborné poroty!!!!

Projekty: čtěte první a druhou výzvu

Sbor z Javorníku a Lipovjan v Praze

Rozhovor - starostka Louky

Podnikatel Zdeněk Zemek

Členové Místní akční skupiny Hornácko a Ostrožsko.

Výzva č. 1/2009 k předkládání projektů do Folklorního fondu MAS Horňácko a Ostrožsko

Místní akční skupina MAS Horňácko a Ostrožsko v rámci realizace SPL Leader s názvem „Návrat ke kořenům lidové kultury služeb a řemesel „ a v souladu s pravidly Folklorního fondu MAS Horňácko a Ostrožsko **vyhlašuje 1. výzvu** k předkládání žádostí o finanční příspěvek na oblast folklorních a kulturních aktivit, především „**na záchranu lidového tance verbuňků**“.

1. Identifikace MAS

MAS Horňácko a Ostrožsko, o.s.
Zámecká 24
687 24 Uherský Ostroh
www.leader.ostrozscko.cz
IČO: 270 16 005

2. Termín příjmu žádostí o příspěvek, místo podání a způsob podání

Datum vyhlášení výzvy: **02. 03. 2009**
Datum ukončení příjmů žádostí: **20. 03. 2009**

Žádosti o finanční příspěvek zasílejte doporučenou poštou na adresu MAS Horňácko a Ostrožsko, o.s., Zámecká 24, 687 24 Uherský Ostroh, informace obdržíte na tel. číslech 572 503 961, 725 762 720 nebo na e-mailové adrese: mas@ostrozscko.cz.

Žádost (projekt) a povinné přílohy se předkládají ve třech vyhotoveních (1 originál + 2 x kopie). Formulář žádosti o finanční příspěvek je možné stáhnout z webových stránek www.leader.ostrozscko.cz.

3. Definice příjemce

1. Neziskové organizace, příspěvkové organizace, občanská, případně jiná sdružení, fyzické osoby, působící na území MAS Horňácko a Ostrožsko.
2. Vymezené území působnosti: **Ostrožsko** - Uherský Ostroh, Ostrožská Nová Ves, Ostrožská Lhota, Hluk, Blatnice pod Svatým Antonínkem, Blatnička, Boršice u Blatnice. **Horňácko** - Velká nad Veličkou, Lipov, Louka, Suchov, Nová Lhota, Javorník, Kuželov, Hrubá Vrbka, Malá Vrbka.

4. Kriteria přijatelnosti

1. Žádost o finanční příspěvek může předložit pouze ten subjekt, který je hlavním realizátorem předkládaného projektu.
2. Žadatel může v rámci výzvy předložit pouze jednu Žádost o finanční příspěvek na jednu podpořenou akci.
3. Prohlášení (je součástí projektu) o tom, zda jsou požadovány nebo zajištěny na tentýž účel prostředky z jiných zdrojů a v jaké hodnotě (musí být vyplněno i v případě, že nebudete mít žádnou spoluúčasť).
4. Podpora není určena na proplacení nákladů příjemce, které bezprostředně nesouvisí s realizací projektu, náklady na vypracování projektu, rauty, pohoštění.

5. Další opatření

1. Příjemce finančního příspěvku se zavazuje při podpisu Smlouvy o poskytnutí finančního příspěvku z Folklorního fondu MAS k dodržení ustanovení týkajících se požadavků na publicitu.
2. Pro zajištění veřejné publicity musí materiály spojené s akcí (např. publikace, brožury, programy, letáky...) obsahovat znění: **Tato akce byla podpořena z Folklorního fondu MAS Horňácko a Ostrožsko + logo MAS Horňácko a Ostrožsko** (je možné stáhnout z webových stránek www.leader.ostrozscko.cz.).

6. Uznatelné náklady a výše podpory

Objem určených finančních prostředků v 1. výzvě Folklorního fondu 112 600 Kč

1. Finanční příspěvek se poskytuje na neinvestiční výdaje v souvislosti s kulturními nebo folklorními akcemi.
2. Finanční příspěvek bude poskytován na režijní náklady: na pořádání akcí, lektorné, honoráře umělcům, náklady na dopravu účinkujících, náklady na výrobu propagaci lidových tradic, náklady na pronájem sálu nebo techniky, náklady na ubytování hostů.
3. Finanční příspěvek je poskytován účelově a podmínky pro jeho použití včetně formy proplacení jsou součástí „smlouvy o poskytnutí finančního příspěvku“, kterou MAS Horňácko a Ostrožsko s příjemcem uzavírá (dále jen „smlouva“).
4. Maximální výše podpory pro jeden subjekt činí 10 000 Kč.

7. Náležitosti žádosti finančního příspěvku

1. Projekty musí být předloženy ve třech vyhotoveních (1 originál + 2 x kopie), které se nevracejí
  - projekt nedávejte do složek, stačí sepnout sešíváčkou
  - na titulní stranu projektu uveďte celkovou částku, o kterou žádáte
  - v rozpočtu projektu uvádějte podrobný rozpis nákladů
2. Povinnou přílohou je kopie o vedení bankovního účtu příjemce
3. V případě fyzické osoby je potřeba doložit kopii občanského průkazu, v případě spolků oznámení o registraci.

8. Administrativní postupy a hodnocení žádosti

1. Projekty posoudí odborná komise podle následujících kritérií:
  - soulad se zadáním a kvalita zpracování projektu – do jaké míry projekt odpovídá zadání
  - zda odpovídá tematickému vymezení, do jaké míry byl projekt zpracován dostatečně přehledně, smysluplně a se všemi potřebnými údaji, které formulář vyžaduje
  - dopad na uživatele - hodnocení přínosu realizace projektu pro uživatele
  - přiměřenost nákladů - posouzení rozpočtu
2. Nelze podávat žádosti na akce, které již proběhly nebo právě probíhají. Příjemce může začít realizovat projekt nejdříve

dnem obdržení oznámení MAS Hornácko a Ostrožsko, že projekt podpoří.

3. Pro přijetí žádosti k vyhodnocení je určující poštovní razítko nejpozději s datem uzávěrky, které je uvedeno v rámci této výzvy. Projekty, které budou zaslány po tomto datu, budou vyřazeny z hodnocení.
4. Projekty, které nebudou mít jasně stanovený rozpočet včetně uvedení čerpání nákladů z finančního příspěvku MAS Hornácko a Ostrožsko, nebudou moci být zařazeny do výběrového řízení.
5. Pokud projekt nebude zpracován dle výše uvedené struktury nebo budou chybět některé z požadovaných informací, snižuje se jeho šance na úspěch ve výběrovém řízení.

9. Sledování a kontrola čerpání finančního příspěvku

1. Příjemce finančního příspěvku odpovídá za efektivní použití podpory.
2. Ověřování správnosti použití podpory podléhá kontrole MAS Hornácko a Ostrožsko.
3. V případě, že subjekt během roku zjistí nějaký důvod, pro který nemůže finanční příspěvek použít, je povinen o tom neprodleně informovat sekretariát MAS Hornácko a Ostrožsko.
4. Realizace akce včetně proplacení musí být nejpozději do 31.12.2009. Termín doložení vyúčtování je vždy uveden ve smlouvě (do 15.01.2010)

Výzva č. 2/ 2009 k předkládání žádostí o dotaci z programu Leader

Místní akční skupina MAS Hornácko a Ostrožsko v souladu se Strategickým plánem Leader na období 2007-2013 s názvem „Návrat ke kořenům lidové kultury služeb a řemesel“ vyhláší **2. výzvu** k předkládání žádostí o dotaci na projekty z Programu rozvoje venkova ČR na období 2007 – 2013, osa IV. Leader, opatření IV. 1. 2. Realizace místní rozvojové strategie.

1. Identifikace MAS

MAS Hornácko a Ostrožsko, o.s.
Zámecká 24
687 24 Uherský Ostroh
www.leader.ostrozska.cz
IČO: 270 16 005

2. Název strategického plánu Leader

Návrat ke kořenům lidové kultury služeb a řemesel

3. Termín příjmu žádostí, místo podání a způsob podání

Datum vyhlášení výzvy: **2. 03. 2009**
Žádosti budou přijímány od 9.00 do 11.00 a od 13.00 do 15.00, poslední den výzvy do 12.00.
Datum ukončení příjmů žádostí: **10. 04. 2009, 12.00 hod.**

Žadatel předá osobně (prostřednictvím statutárního zástupce nebo osoby pověřené plnou mocí k podání žádosti, plná moc musí být úředně ověřená) žádost (nepodepsanou) v Informačním centru Přizámčí, Zámecká 24, Uherský Ostroh po předchozí domluvě na telefonu 725 762 720. Všechny žádosti doručené po tomto termínu budou automaticky vyřazeny. Při konečném

hodnocení projektů v případě rovnosti bodů rozhoduje také datum a čas podání žádosti. V případě osobního doručení žádosti vystaví žadateli zaměstnanec MAS potvrzení o přijetí žádosti. Žádosti a přílohy žádosti se předkládají ve 2 pare, z nichž každé musí splňovat podmínky uvedené v příslušné Fichi. Žádost o dotaci se podává také v elektronické podobě. Formulář žádosti a instruktážní list k vyplňování žádosti o dotaci je možné stáhnout z webových stránek www.leader.ostrozska.cz. V jednom kole příjmu žádostí může žadatel podat v rámci jedné Fiche pouze jedinou žádost o dotaci. Projekt realizovaný v rámci Fiche musí čerpat více než polovinu všech způsobilých výdajů z hlavního opatření/podopatření (platí v případě, že Fiche obsahuje i vedlejší opatření).

4. Číslo a název Fiche a podporované aktivity

Fiche: 1. Podpora cestovního ruchu – ubytování a sport

Podporované aktivity:

1. Přestavba budovy či její části na malokapacitní ubytovací a stravovací zařízení, včetně souvisejících aktivit (nákup vybavení, výstavba příjezdové cesty, výsadba doprovodné zeleně).
2. Nová výstavba malokapacitního ubytovacího a stravovacího zařízení včetně souvisejících aktivit (nákup vybavení, výstavba příjezdové cesty, výsadba doprovodné zeleně).
3. Rekonstrukce a modernizace objektů pro zřízení půjčoven sportovních potřeb a ploch pro sportovní využití
4. Přestavba nevyužitých objektů pro zřízení půjčoven sportovních potřeb a plocha pro sportovní využití
5. Nová výstavba objektů pro zřízení půjčoven sportovních potřeb a ploch pro sportovní využití

Fiche: 2. Zlepšení dopravní a technické infrastruktury a vzhledu obcí

Podporované aktivity:

1. Obnova místních komunikací III. a IV. třídy, doprovodné silniční vegetace a dalších součástí a příslušenství.
2. Nová výstavba místních komunikací III. a IV. třídy, doprovodné silniční vegetace a dalších součástí a příslušenství.
3. Obnova veřejných prostranství obce, osvětlení, oplocení a venkovní mobiliáře.
4. Obnova nebo nová výstavba čekáren na zastávkách veřejné hromadné dopravy.
5. Úprava parků včetně nákupu techniky pro údržbu zeleně (vyjma ručního nářadí).
6. Výstavba či obnova zpevněných ploch - přístupových komunikací, chodníků, parkovišť a ploch pro komunální odpad.

5. Definice žadatele

Fiche: 1. Podpora cestovního ruchu – ubytování a sport

1. Zemědělský podnikatel, tzn. fyzická nebo právnická osoba, který podniká v zemědělské výrobě v souladu se zákonem č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů.
2. Nezemědělské podnikatelské subjekty, pouze pokud činnost zahajují, nebo mají kratší než dvouletou historii v oblasti podnikání v cestovním ruchu ke dni podání Žádosti o dotaci.

Fiche: 2. Zlepšení dopravní a technické infrastruktury a vzhledu obcí

1. Obce podle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů.
2. Svazky obcí dle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
3. Nestátní neziskové organizace podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů (občanská sdružení), zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (obecně prospěšné společnosti), zákona č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o nadacích a nadačních fondech), ve znění pozdějších předpisů (nadace).
4. Zájmová sdružení právnických osob podle §20f a následujících zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
5. Církev a jejich organizace dle zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech).

6. Kriteria přijatelnosti

Fiche: 1. Podpora cestovního ruchu – ubytování a sport

1. Projekt je realizován na území působnosti MAS, vymezeného obcemi **Ostrožsko** - Uherský Ostroh, Ostrožská Nová Ves, Ostrožská Lhota, Hluk, Blatnice pod Svatým Antonínkem, Blatnička, Boršice u Blatnice. **Hornácko** – Velká nad Veličkou, Lipov, Louka, Suchov, Nová Lhota, Javorník, Kuželov, Hrubá Vrbka, Malá Vrbka.
2. Projekt musí splňovat účel a rozsah příslušné Fiche.
3. Žadatel musí splňovat definici příjemce dotace stanovenou v příslušné Fichi.
4. Projekt je v souladu s příslušnou právní úpravou.
5. Předmětem projektu nesmí být samostatné stravovací zařízení. Stravovací zařízení může být budováno pouze jako součást ubytovacího zařízení a musí být společně s ubytovací kapacitou předmětem jednoho projektu.
6. Je-li předmětem projektu ubytovací kapacita, musí mít maximálně 60 lůžek nejméně po dobu vázanosti projektu na účel. V případě kempů se maximální ubytovací kapacita vztahuje na stabilní lůžka (např. lůžka v chatkách, srubech).

Fiche: 2. Zlepšení dopravní a technické infrastruktury a vzhledu obcí

1. Projekt je realizován na území působnosti MAS, vymezeného obcemi **Ostrožsko** - Uherský Ostroh, Ostrožská Nová Ves, Ostrožská Lhota, Hluk, Blatnice pod Svatým Antonínkem, Blatnička, Boršice u Blatnice. **Hornácko** – Velká nad Veličkou, Lipov, Louka, Suchov, Nová Lhota, Javorník, Kuželov, Hrubá Vrbka, Malá Vrbka.
2. Projekt musí splňovat účel a rozsah příslušné Fiche.
3. Žadatel musí splňovat definici příjemce dotace stanovenou v příslušné Fichi.
4. Projekt je v souladu s příslušnou právní úpravou.
5. Projekty týkající se výstavby vodovodů, kanalizací a ČOV budou podpořeny pouze mimo území vyžadující zvláštní ochranu (NP a CHKO včetně jejich ochranných pásem, lokality soustavy Natura 2000) a mimo povodí vodního díla Nové Mlýny; uvedená území náleží do oblasti dotací poskytovaných z Operačního programu Životní prostředí.
6. Projekt musí být realizován ve veřejném zájmu a nezvýhodňovat ekonomicky jeho vlastníka ani jeho provozovatele, nesmí narušit soutěž na vnitřním trhu EU zvýhodněním určitých podniků nebo odvětví výroby a nemá dopad na obchod mezi členskými státy EU.

7. Doba a místo realizace projektu

Způsobilé výdaje projektu je možné realizovat od doby registrace projektu na RO SZIF. Předpokládaný termín registrace je červen 2009.

Délka realizace projektu je maximálně 24 měsíců od podpisu Dohody. Nejzazším termínem pro předložení Žádosti o proplá-

cení výdajů na MAS a následně na SZIF je termín stanovený v Dohodě o poskytnutí dotace. Žadatel předloží žádost o placení výdajů ke kontrole na MAS 21 dní před termínem odevzdání na SZIF.

Vymezení území realizace – projekty mohou být realizovány pouze na území obcí MAS Horňácko a Ostrožsko. **Ostrožsko** - Uherský Ostroh, Ostrožská Nová Ves, Ostrožská Lhota, Hluk, Blatnice pod Svatým Antonínkem, Blatnička, Boršice u Blatnice. **Horňácko** – Velká nad Veličkou, Lipov, Louka, Suchov, Nová Lhota, Javorník, Kuželov, Hrubá Vrbka, Malá Vrbka.

8. Finanční zdroje

Fiche: 1. Podpora cestovního ruchu – ubytování a sport

Uznatelné náklady a výše dotace

Struktura financování dle typu podniku – v procentech

Typ podniku	Max. výše dotace (%)	Soukromé zdroje (%)
Malé podniky	60	40
Střední podniky	50	50

Způsobilé výdaje jsou specifikovány ve Fichi 1.

Maximální způsobilé výdaje, ze kterých je stanovena dotace, jsou 2 000 000 Kč.

Minimální způsobilé výdaje, ze kterých je stanovena dotace, jsou 50 000 Kč.

Fiche: 2. Zlepšení dopravní a technické infrastruktury a vzhledu obcí

Uznatelné náklady a výše dotace

Struktura financování dle typu projektu – v procentech

Typ projektu	Max. výše dotace (%)	Soukromé zdroje (%)
Neziskový projekt	90	10

Způsobilé výdaje jsou specifikovány ve Fichi 2.

Maximální způsobilé výdaje, ze kterých je stanovena dotace, jsou 2 000 000 Kč.

Minimální způsobilé výdaje, ze kterých je stanovena dotace, jsou 50 000 Kč.

9. Náležitosti žádosti o poskytnutí dotace

Postup zpracování žádosti, její hodnocení a schválení, požadavky na žadatele a na realizaci projektu, náležitosti žádosti a jednotlivých příloh je stanoven v dokumentu Fiche opatření a v Pravidlech, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty v rámci opatření IV.1.2 Programu rozvoje venkova

ČR na období 2007 – 2013.

Veškeré podmínky, které musí příjemce dotace splnit, jsou stanoveny v Pravidlech, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty v rámci opatření IV.1.2 Programu rozvoje venkova ČR na období 2007 – 2013.

10. Kontakt pro další informace

Podrobné informace (formulář žádosti, závaznou osnovu projektu, instruktážní list k vyplňování žádosti, Fichi, povinné přílohy, koncepční dokumentace) o poskytování dotace v rámci realizace Strategického plánu Leader MAS Horňácko a Ostrožsko jsou uvedeny spolu s touto výzvou na internetových stránkách www.leader.ostrozsko.cz. Pravidla Programu rozvoje venkova ČR 2007-2013 jsou uvedena na internetových stránkách Ministerstva zemědělství ČR www.mze.cz a Státního zemědělského intervenčního fondu www.szif.cz.

Kontaktní adresa:

MAS Horňácko a Ostrožsko, o.s.
Zámecká 24
687 24 Uherský Ostroh
Budova Informačního centra Přízámčí Uh. Ostroh

Kontaktní osoba: Ing. Barbora Válková, tel. 725 762 720.

Kontaktní e-mail : mas@ostrozsko.cz

Informační seminář pro žadatele se uskuteční 17.03.2009 v Uh. Ostrohu. Místo konání bude upřesněno na webových stránkách MAS.

11. Administrativní postup příjmu, hodnocení a výběru projektů

MAS nejprve provede kontrolu úplnosti přijatých Žádostí o dotaci na základě kontrolního listu. Neúplná Žádost o dotaci (neobsahující všechny povinné přílohy) nebude přijata místní akční skupinou a žadatel bude na místě o této skutečnosti a jejich důvodech písemně informován.

Předložené projekty projdou na úrovni pracoviště MAS Horňácko a Ostrožsko administrativní kontrolou úplnosti v souladu se Strategickým plánem MAS. V případě neúplnosti Žádosti vyzve MAS žadatele k doplnění Žádosti. Lhůta pro odstranění formálních nedostatků činí 5 pracovních dnů ode dne doručení.

Následně jsou projekty postoupeny výběrové komisi MAS Horňácko a Ostrožsko ke konečnému výběru. Podrobný postup a kritéria hodnocení viz Fiche 1, Fiche 2 (www.leader.ostrozsko.cz).

Žádosti a projekty budou poté předkládány příslušnému RO SZIF k další administrativní kontrole a následnému hodnocení přijatelnosti z hlediska SZIF.

„První rok byl krutý“

Rozhovor s Annou Vašicovou o tom, jaké to je stát se nečekaně starostkou Louky

Paní Anna Vašicová z Louky je jednou ze dvou starostek z devíti obcí Hornácko, regionu, o kterém se říká, že je drsný stejně jako jeho krajina. Jak se ve své funkci cítí žena, která od střední školy pracovala jako zdravotní sestra mimo rodné Hornácko? Kdo je první dáma obce Louka? Jak se zbavuje těžkých chvil ve svém životě a co bude dělat až starostkou nebude?

Paní starostko, pracovala jste třicet let v Domově důchodců ve Strážnici, kde jste nastoupila jako velmi mladá...

Bylo to pro mne jako blesk z čistého nebe, vůbec jsem nepočítala s tím, že půjdu pracovat mezi staré lidi, ani mě to ve snu nenapadlo. Postupem času jsem ale přehodnotila náhled na život. I staří lidé potřebují, aby jim někdo rozuměl, chápal je a především potřebují někoho, kdo je pohladí a oni se mohou svěřit s celým životem, osudem, zdravotním stavem.

Jaké to byly osudy, zanechalo to ve vás něco?

Osudy lidí byly různé, mnohdy neskutečně kruté. Mladý člověk bere všechno s nadhledem, že postupem času síly ubudou, si vůbec nepřipouští a nedokáže se ani do něčeho takového vžít. Tomu jsem začala rozumět až s přibývajícím věkem v domově - chovat se slušně ke starým lidem s úctou a pokorou.

Co vás jako první napadlo, když jste se dozvěděla, že jste novou starostkou Louky?

Spoustu usilovné práce náročné na čas a velká míra zodpovědnosti.

Chybí vám teď čas pro rodinu?

To víte, kdybych neměla takové zaměstnání, věnovala bych se jim víc. Jsou trochu ošizení, ale volný čas jim věnuji vždy.

Jak se cítíte ve funkci starostky?

První rok byl krutý, spadla jsem do funkce rovnýma nohama. Teď už vím, kam mám jít, kde co vyřídít, pohyb už je snadnější. Postupně studuji, co se dá. Práce je náročná, pouštím se do různých akcí a někdy nemám sto procentní podporu. Pomáhá mi vypěstovaná psychická sebeobrana z původního zaměstnání, takže mě zatím nic neskolilo.

nevím, zda mě obohatí, ale na tom nezáleží.

Co budete dělat, kdybyste se starostkou znovu nestala?

Věnovala bych se rodině, vnoučatům a činnosti v místním sdružení Českého červeného kříže.

Máte tři děti (dcery 33 a 29 let a syn 16 let), jak oni se dívají na to, že jste se rozhodla kandidovat?

Holky se na mě dívají spíš tak obdivně, že jsem se do toho pustila. Ta mladší mě už podpořila, řekla, že to zvládnou. Myslím, že si už všichni zvykli.

Jaké úkoly máte letos před sebou?

Plánujeme vybudovat cyklostezku na našem KÚ Louka – Velká nad Veličkou-Javorník. Stavět začneme asi v polovině roku za podpory SFDI. Po rekonstrukci kanalizace v loňském roce plánuje ŘSD rekonstrukci silnice 1/71

A čím byl pro vás první rok krutý?

Taková míra všestranné zodpovědnosti a tíhy, která na mne dolehla, když jsem do funkce starostky spadla rovnýma nohama.

Snažíte se nějak relaxovat?

Ráda čtu knížky, na které v současné době nezbývá moc času, taky ráda pletu, vyšívám. V tíživé situaci se odreaguji začtením do nějakého úplně odlehčeného žánru, v dané chvíli

v průtahu obce – úsek od křižovatky Blatnice – Lipov až do Velké nad Veličkou. Následně na podzim nebo na jaře chceme dobudovat chodníky, na které nebyl prostor při rekonstrukci kanalizace. Pokud se podaří získat potřebnou finanční podporu, plánujeme vybudovat protipovodňové opatření v lokalitě „Díly nad Maňáky“. Taky budeme přistavovat zázemí pro lesnickou techniku, kterou jsme koupili za podpory evropských peněz.

No a taky bychom chtěli podat žádost na MAS Ostrožsko Hornácko o finanční podporu na mobiliaře, autobusové zastávky, odpadkové koše, informační cedule, rádi bychom realizovali po skončení rekonstrukce silnice.

Když jsme u spojení mikroregionů Ostrožsko a Hornácko do jedné MAS, jak se díváte na toto „manželství“?

Myslím, že je to dobré, pozitivní a zvláště výrazný podtext má nově vydávaný časopis Ostrožsko-Hornácko. Vzájemně poznáváme kulturu, zvyky, kroje obou regionů.

Jaký kulturní žánr máte ráda?

Mám ráda folklor a obdivuji všechny, kdo umí dát něco ze sebe pro druhé. Ale ráda navštěvuji všechny kulturní akce tady v okolí, pokud to čas dovolí.

A vy sama, jako rodačka z Hornácka, věnujete se folkloru?

V kroji jsem vystupovala v mládí při různých akcích, ale v kroužku jsem nepracovala, folklorní akce podporuji. Po dobu studii zdravotní a následně první roky praxe jsem bydlela v Kyjově. V tu dobu jsem byla členkou divadelního ochotnického kroužku v Louce a hrávala divadlo.

Jaké role jste tenkrát hrála, jak na „herectví“ vzpomínáte?

První moje role byla princezna Maryčka. Další od služky až po doktorku, podle toho co se režiséru, panu Sečkařovi, hodilo. Myslím, že jsme byli dobrá parta. Režisér byl přísný, museli jsme se soustředit na hru, ale zároveň to byla zábava v podobě mnoha příjemných večerů při zkouškách, a když byla hra korunována úspěchem a potleskem publika – bylo to ohromné. Pan Sečkař odešel a nějakou dobu byl útlum, divadlo se nehrálo. Kulturní akce držel nad vodou Český červený kříž.

Kde působíte více než třiadvacet let, z toho dvaadvacet jste jeho předsedkyní...

Jsem v něm od prvního ročníku střední školy. Chci pomáhat potřebným a raněným v nouzi. Konkrétně pomáhám od ošetření drobných zranění až po odbornější, na které mám pomaturitní specializační studium v Brně.

Co se vám v této organizaci podařilo, z čeho máte radost?

Při záplavách na Moravě Český červený kříž Louka sesbíral finanční hotovost i materiální pomoc – ošacení přikrývky, obuv, čistící prostředky – potřebným občanům Milokoště. Záplavy v Čechách – v tu dobu ČČK Louka plánoval cestu na divadelní představení do Českého Krumlova, využili jsme autobusu a do lokalit Stará Hlína a obec Plav jsme vezli sesbíranou humanitární pomoc - čistící prostředky, polštáře, přikrývky, ošacení, obuv, nářadí, jídla, brambory i 18 tisíc korun konkrétní rodině.

Těší mne několik poděkování a čestných uznání za práci v červeném kříži.

Vrátím se ke kultuře. Jak to vidíte s kulturním vyžitím v obci dnes?

Máme nevýhodu, že máme pouze 1. až 5. ročník základní školy a pak děti přestupují do Lipova, kde je podchycená širší škála kroužků, a to ve věku, kdy už si člověk utváří hlubší náhled, zůstávají děcka v Lipově v Lipovjanu. My tu teprve začínáme, své první vystoupení měl Mužský pěvecký sbor. Úspěchy má Schola. Ale máme party mladých lidí, kteří pořádají hodně akcí – nohejbal, volejbal, stolní tenis se zabíjačkou, pouliční turnaj ve fotbale, soutěž ve hře „Člověče, nezlob se, Tečka za prázdninami, Lúcký košť trnek, ale taky myslivecká Svatohubertská mše stojí za obdiv. Organizace akcí je náročná, následně se baví celá dědina. I na plesích je srdečnost, přijďte se podívat a opravdu se pobavíte.

Je pro vás důležité, když vás někdo pochválí?

Odměny nečekám, žádné díky, žádný vděk, a nejsem tím zklamaná. Prostě dokončím jedno dílo a začínám druhé, anebo současně se pouštím do dvou tří i s tím, že to bude přínosem pro všechny, že jsem udělala něco dobrého.

Co byste přála lidem na Hornácku?

Hornácko je místo, kde je obsaženo všechno. Mně se tady líbí, mám zahradu, za ní potok a les, prostě vyjdu a jsem svobodná. Lidem, kteří zde žijí, bych přála dostatek pracovních příležitostí, protože klid a pohoda v práci je velmi důležitá pro osobní a rodinné blaho.

Děkuji za rozhovor.

Zuzana Lipárová

Výzva dětským verbířům

REGION (LiH) – Soutěžní přehlídka nejlepších dětských verbířů z regionu Uherskohradištsko a Uherskobrodsko se uskuteční v rámci Tradičního jarmarku v Popovicích - **v sobotu 23. května 2009 na pódiu před kulturním domem v Popovicích**. Zkoušky verbířů s muzikou Mladí Burčáci budou probíhat od 10.00 hodin v Kulturním domě v Popovicích a začátek přehlídky je plánován na 14.00 hodin.

Přihlášení chlapci budou rozděleni do tří kategorií - do 9 let, od 10 do 12 let a od 13 do 15 let. Soutěžní přehlídka je veřejná a jistě bude hojně navštívená hosty, kteří do Popovic zavítají na tradiční jarmark. Obě akce navzájem vytvoří zajímavou kulisu. Každý verbíř se podle propozic představí nejméně jednou zpívanou slokou a dvěma tanečními (válaný, rychlý, úvratí). Odborná porota složená z vynikajících verbířů Slovácka a znalců verbuňku bude přihlížet i k lidovému oděvu soutěžících a bude hodnotit předzpěv – intonaci, zvládnutí nářečí a bezprostřední projev, v tanci pak náročnost figur a jejich množství, regionální styl, techniku a celkový taneční projev.

Přihlášky s uvedením jména, adresy, narození a název verbuňku (včetně tóniny) pošlete na adresu **Libor Habarta, Záchalupčů 952, 686 04 Kunovice, tel. 775 084 333,**

e-mail: habarta.libor@seznam.cz. Přihlášky lze vyplnit přímo na stránkách: www.kunovskeleto.cz

Vítězové postupují do národní soutěžní přehlídky „O nejlepšího dětského verbíře Slovácka“ v Uherském Hradišti dne 20. 6. 2009, která se uskuteční v rámci 16. ročníku Mezinárodního folklorního festivalu „Kunovské léto 2009“. Vedle sólových verbířů zde proběhne - podobně jako v loňském roce - i soutěž ve skupinovém verbuňku bez rozdílu věku. Nejlepší sólisté se představí na MFF ve Strážnici dne 27. 6. 2009.

Jak získat peníze na vytápění v domácnostech

Lidé, kteří chtějí přestat vytápět svoji domácnost uhlím a přejít na ekologicky šetrnější a pro svoje zdraví i zdraví svých sousedů příznivější způsob, mají také v letošním roce šanci získat podporu od státu.

Ministr životního prostředí Martin Bursík 21.1. 2009 totiž vyhlásil dotační program na podporu obnovitelných zdrojů energie pro rok 2009. Záměry mohou při splnění stanovených podmínek získat až polovinu uznatelných nákladů. Pro první kvartál letošního roku na program připadá až 40 milionů korun.

„Program umožní lidem vytápět dům ekologicky a šetrně k ovzduší a tím i svému zdraví a zároveň uspořit na účtech za energie,“ konstatuje ministr životního prostředí Martin Bursík.

„Současná krize s dodávkami ruského plynu přes Ukrajinu připomněla mimo jiné, že musíme snížit závislost na dovozech energie ze zahraničí. Naším ministerstvem připravený program přispívá i tomuto cíli,“ říká ministr životního prostředí Martin Bursík.

Dotační program na podporu obnovitelných

zdrojů energie pro rok 2009 podporuje náhradu kotlů na uhlí za nízkoemisní zdroje na biomasu, nebo účinná tepelná čerpadla. Nově poskytuje dotace na zdroje na biomasu a tepelná čerpadla v novostavbách za předpokladu, že budova splňuje nároky na nízkoenergetický standard a zároveň žadatel doloží, že není možné dům připojit na stávající rozvody zemního plynu nebo centrálního zásobování teplem. Dotace lze získat i na instalaci solárně-termických kolektorů na přitápění a celoroční ohřev teplé vody.

Příjem žádostí do dotačního programu na podporu obnovitelných zdrojů energie pro letošní rok začal. Žadosti mohou být podávány na již ukončené akce, maximálně však 18 měsíců po uvedení do trvalého provozu. **Žádosti podle těchto pravidel je možné podávat do konce března** na Státní fond životního prostředí ČR.

„Na vyhlášený program podpor výměny vytápění naváže od dubna rozsahem unikátní dotační program pro domácnosti, pro který bude již letos k dispozici téměř deset miliard korun, který bude zaměřený jak na obnovitelné zdroje, tak na energetické úspory při

rekonstrukcích, ale i v novostavbách,“ říká vicepremiér Bursík.

V rámci nového a podstatně rozšířeného programu dotací bude podporováno kvalitní zateplování rodinných domů, náhrada neekologického vytápění za nízkoemisní kotle na biomasu a účinná tepelná čerpadla, instalace těchto zdrojů do nízkoenergetických novostaveb a také nová výstavba v pasivním energetickém standardu. Podmínky programu v oblasti obnovitelných zdrojů naváží na dnes vyhlášený program, jen u kotlů na biomasu budou podporovány zdroje s ještě příznivějšími emisními charakteristikami než doposud. **O dotace z nového programu nebude možno žádat zpětně na akce zrealizované před jeho vyhlášením. Podrobné podmínky programu budou k dispozici v březnu.**

Připravuje se také program dotací pro nepanelové bytové domy s obdobnými parametry. Podrobnosti budou zveřejněny v březnu tohoto roku. Zateplování panelových domů podporují programy Ministerstva pro místní rozvoj.

Kompletní znění najdete na: http://www.sfzp.cz/soubor-ke-stazeni/12/3834-prilohy_ii_2009_schvalene_150109.pdf

Tříkrálová sbírka 2009 - děkujeme všem „králům“ i dárcům!!!

Veselí nad Moravou	207 879 Kč	Louka	28 950 Kč
Hluk	120 052 Kč	Boršice u Blatnice	28 315 Kč
Ostrožská Nová Ves	106 446 Kč	Nová Lhota	16 462 Kč
Uherský Ostroh	86 490 Kč	Hrubá Vrbka	15 896 Kč
Velká nad Veličkou	64 737 Kč	Blatnička	12 645 Kč
Lipov	64 319 Kč	Suchov	10 795 Kč
Blatnice pod Sv. Ant.	56 370 Kč	Kuželov	10 443 Kč
Ostrožská Lhota	32 700 Kč	Malá Vrbka	7 440 Kč

„Internet zvládne každý“

Povídání s těmi, kteří si na „stará kolena“ pořídili počítač

Není jich mnoho, ale mně se je podařilo sehnat díky tomu, že patří mezi zákazníky našeho Internetu Ostrožsko - senioři, kteří se naučili ve svém pokročilém věku ovládat počítač i internet. A když s internetem začnou, tak už ho nepustí. Jako první přinášíme povídání paní Jindry Dobiášové z Uherského Ostrohu.

Paní Dobiášová bude letos v důchodu šestadvacet let a už dva roky používá internet. Přiznává, že denně brouzdá po síti zhruba dvě hodiny. Před dvěma roky nevěděla, jak se dostat na počítači „do toho, co jsem chtěla.“

Pokud bych vám přiblížila všechny její aktivity, pravděpodobně byste se ptali stejně jako já, kdy na to všechno měla čas.

Víc jak třicet let pracovala v závodě Dyas jako úřednice, přitom 23 let dělala o prázdninách vedoucí

stravování na dětských táborech, jako vášnivá turistka prošla pěšky snad celou republiku, doted peče a zdobí perníky, pětadvacet let skládala puzzle, luští křížovky, pletla papuče a k tomu vychovala

známým a kamarádům,“ popisuje a okamžitě se mě ptá „sbíráte puzzle?“

Paní Dobiášová se do seznamování s počítačem pustila téměř sama v osmasedmdesáti letech. Děti

děti i něco řekly a hned jsem to aspoň párkrát neudělala, zapoměla jsem to a musela si to znovu opakovat. Teď už bych šla.“

Nejčastěji čte na internetu zprávy, ráda si prohlíží místa na mapách a hodně používá skype, který využije především při telefonování s vnučkou, která je víc jak tři roky v Americe. Vše říká s úsměvem a v jejich slovech je znát radost z toho, že se naučila proniknout do moderní techniky.

Povídáme si a ona vzpomíná nejen na své začátky se sítí, ale povídá i o svém životě. Je to ve svém věku stále čilá dáma. V našem vyprávění nás přerušil jen jednou manžel paní Dobiášové, když jí říká, že odchází do obchodu.

„Ahoj, dědečku, a vrať se,“ odpovídá. Manžel příliš počítači nehoví „že to nemluví, tak ho to moc nebere,“ vysvětluje jeho žena a zároveň všem vrstevníkům vzkazuje: „Internet zvládne každý. Chce to být trpělivý.“

ZL

Paní Jindra Dobiášová z Uherského Ostrohu. FOTO: ZL

s manželem tři děti. „Od té doby, co mám „tohle“ - říká a ukazuje na notebook - tak mi leží ve skříních krabice s puzzle a rozdávám je

neměly čas, aby ji to naučily a do kurzu jít nechtěla - prý proto, že v jejím věku, jak sama řekla „pochopíte, že starší člověk zapomíná. Když mi

reklama

Senát PČR, Mikroregion Ostrožsko, ZUŠ Veselí nad Moravou, Státní zámek Buchlovice a Arcibiskupský zámek Kroměříž
srdečně zvou na

V. ročník cyklu benefičních koncertů
pod záštitou Ing. Josefa Vaculíka

Srdce na dlani

Účinkují: absolventi houslové Akademie Václava Hudečka a jejich hosté s repertoárem slavných světových autorů klasické hudby.

12. 5. 2009 v 19.00 h Hlavní sál Senátu PČR
13. 5. 2009 v 19.00 h Veselí n. Moravou - sál ZUŠ
14. 5. 2009 v 19.00 h Uherský Ostroh - zámek
15. 5. 2009 v 19.00 h Kroměříž - zámek
17. 5. 2009 v 17.00 h Buchlovice - zámek

LHOVAR Výtěžek z koncertu bude věnován ve prospěch Oblastní charity v Uherském Hradišti

Moravský ples v Praze: ženský sbor z Javorníku a Lipovjan

Vystupovat na Moravském plese v Praze se nepoštěstí zdaleka každému. Ples patří mezi velké folklorní události, do Prahy se na něj už přes padesát let sjíždějí folkloristé z celé země.

Z našeho regionu tentokrát získal pozvání ženský sbor z Javorníku a folklorní soubor Lipovjan z Lipova. Všichni společně také vyrazili v únoru v autobuse směr Praha, po čtyřhodinové cestě byli na místě. Dovedu si ale představit, že cesta probíhala moc příjemně, kdo zná oba soubory, tak ví, že je v nich mnoho pohodových lidí, s nimiž je radost mluvit.

V týdnu po skončení plesu jsem se snažil zjistit, jaký vlastně byl, tady je tedy několik postřehů. Moc děkuju za ně i za fotky! Nejdříve poněkud zpravodajský text od Lipovjanu:

„K pozvání na Moravský ples došlo na hornácké poměry docela brzo, když nás asi v půlce ledna oslovili, ve spolupráci s Tondou Vrbou, zástupci pražského Slovákého krúžku. Termín byl volný, tak jsme nabídku rádi přijali.

Čtyřhodinová cesta autobusem s ženským sborem z Javorníku. Už v autobusu proběhly pod dozorem šoféra Hýži a Jarka Slováka první vydařené pěvecké zkoušky.

Na místě jsme pak, dle pokynů, vyhledali (což byla - vzhledem k celkovému počtu všech krojovaných – docela fuška) cimbálovou muziku Burčáci, se kterou jsme měli ten večer tvořit úspěšný hornácko – dolňácký tandem. Burčáci přijeli s početnou skupinou tanečníků a zpěváků z Míkovic a svým zkušeným projevem byli, tak jako vždy, ozdobou akce.

Všichni účastníci se za pochodových tónů dechové hudby Podlužanka nejprve prezentovali krátkým defilé. Poté následovaly kratší, či delší taneční a pěvecké vstupy většiny zúčastněných folklorních seskupení. Soubor Lipovjan vystupoval spolu s ženským sborem z Javorníku v krátkém hornáckém vstupu, ve kterém zazněly vedle půvabných táhlých písniček javornických žen i temperamentnější rytmy lipovských sedláckých.

Ženský sbor z Javorníku v Praze na plese

Celým večerem pak mnoha sály a zákoutími, které skýtá Národní dům na Smíchově, zněly k tanci, ale i k poslechu různé melodie z mnoha regionů Čech a Moravy. Opravdu se dalo vybírat z mnohého.

Kdyby teda někdo chtěl napřesrok okořenit svou plesovou sezonu krojovaným plesem, kde může ujít pár kroků a ocitnout se z Uherskohradištska na Hané či Podluží, ať mu tato akce určitě neunikne.“

Tolik tedy Lipovjan, vyptával jsem se pochopitelně i „ženských“ z Javorníku, jejich dojmy bych označil za pozitivní, i když ne všechny byly tak úplně spokojené s atmosférou pražského plesu - ta moravská je podle nich více spontánní.

Většina si ale pochvalovala výbornou náladu mezi všemi hornáckými účastníky, krásnou přehlídku různorodých krojů, setkání se členy jiných folklorních souborů i s milovníky Hoňacka - byl mezi nimi také herec Petr Štěpánek, kterému se hornácké kroje velmi líbily.

„Pri půlnočním setkání sborů jsme zpívali od srdca ryzí javornické písničky, jak nás jich učá tetička Kománková a ukázali v Praze kus našeho bohatství,“ napsala mi členka javornického sboru Marie Vachunová s tím, že vzhledem k fašanku se mezi Hornáky „plantaly aj nejaké ty vzorky javornickéj, velickéj a lipovskej slivovice.“

A také dívky z Lipovjanu v Praze

Cesta na Moravský ples

Paní Marie Vachunová z javornického sboru. Její tanečník je ze Slovákého krúžku v Praze.

Krojovaný ples v Javorníku

Na Ostrožsku a Hornácku krojované plesy téměř nejsou. Jednou z výjimek je Javorník.

Výborná atmosféra panuje každý rok v Javorníku na krojovaném plese. Pokud se tam chcete podívat, nabízíme vám fotografie z letošního roku v podání pana Dalibora Grepla. Jedna fotka je už z loňského roku, od Tondy Vrby, a to dolní fotka vlevo. Za fotky děkujeme!

RB

Důležité informace pro tanečníky verbuňku

Místní akční skupina Hornácko a Ostrožsko se snaží podporovat existenci slováckého tance verbuňk. Proto také najdete v naší příloze informace, které se verbuňku týkají.

Rádi proto také přinášíme informaci, která nám přišla z Národního ústavu lidové kultury ve Strážnici. Týká se letošní soutěže O nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku na Mezinárodním folklorním festivalu Strážnice 2009. **Veškeré informace o přihláškách do letošního ročníku najdete na stránkách www.nulk.cz, a to pod odkazem Slovácký verbuňk.** Pokud máte o soutěž zájem, určité si tyto informace projděte, protože v podmínkách soutěže nastaly změny.

Tady jsou některé citace ze statutu soutěže:

3) Do soutěže se soutěžící nominuje následujícím způsobem: Vítězové regionálních kol a vítěz (první v pořadí) soutěže ve Strážnici předchozího ročníku mají právo se zúčastnit přímo finále.

Do výběrového kola strážnické soutěže se mohou přihlásit soutěžící, kteří se zúčastnili regionálního kola a umístili se v něm na 2. - 6. místě, dále se do tohoto výběrového kola mohou přihlásit také soutěžící z předchozího ročníku, kteří se umístili ve finále na 2. a 3. místě. V případě, že některé regiony uspořádají regionální soutěž společně, vyhledávají se výsledky za každý region zvlášť. Do finále postupují vítězové z každého zúčastněného regionu a do předkola tanečníci na 2. - 6. místě.

5) Jedinou možnou formou přístupu do soutěže při dodržení pravidel nominace

(odstavec 3 Statutu) je písemná přihláška dodaná vždy do 15. června příslušného roku konání soutěže. Bude-li se konat regionální kolo později, pak je nutno se přihlásit bezprostředně po regionálním kole. Písemnou přihlášku podávají i účastníci regionálních soutěží včetně jejich vítězů proto, aby bylo zřejmé, že se soutěže zúčastní. Pro přijetí přihlášek je rozhodující datum poštovního razítka či e-mailu. K přihlášce je nutno přiložit notaci a text písně, s níž bude tanečník soutěžit, aby se mohla doprovodná muzika na jeho vystoupení připravit. Povinnost přiložit notaci a text písně odpadá, absolvuje-li tanečník zkoušku po osobní dohodě s muzikou zajištěnou pořadatelem v termínu ještě před zahájením MFF ve Strážnici. Osobní přihlášky před výběrovým kolem v den konání soutěže nebudou přijímány.

„Nelze na všem vydělávat“

Představujeme podnikatele našeho regionu. Rozhovor se Zdeňkem Zemkem

Rozhovor s majitelem společnosti Z-Group Zdeňkem Zemkem se uskutečnil na půdě Galerie Joži Uprky ve Veselí nad Moravou. A vzhledem k místu povídání se točil především kolem neziskových projektů tohoto podnikatele, počínaje třeba galerií a konče vlastnictvím druholigového fotbalového mužstva 1 FC Slovácko.

I když náš rozhovor začal pochopitelně otázkou na současnou ekonomickou situaci.

Jak moc se vás dotýká finanční krize?

Každý, kdo říká, že se ho finanční krize nedotýká, tak nemluví pravdu. Může být pár odvětví, nenapojených na světovou ekonomiku nebo žijících ze státních zakázek, ale to jsou jen výjimky. Ekonomická krize doléhá na každého a našim úkolem je, abychom se snažili její dopad snížit. Zažil jsem nedávno sportovní akci, kde firma, větší než naše uskupení Z-Group řekla, že v roce 2009 dává na sport nulu.

A neuděláte to také? Zaměstnanci Z-Group ve Veselí i jinde by byli určitě rádi.

My si říkáme, ano, jsou potíže, je krize, tak uděláme určitou redukci, ale naše aktivity nebudeme zastavovat, abychom pak za dva, za tři roky nerozjžděli něco znovu.

Pokud jde o projekty, které podporujete, které z nich chcete podporovat nadále?

Galerie je v podstatě základ a já ji budu nadále podporovat. Tedy galerii, spočívající v umění, vztahující se ke krojům a lidovým zvykům.

„Každý, kdo říká, že se ho finanční krize nedotýká, tak nemluví pravdu,“ prohlašuje známý podnikatel Zdeňěk Zemek, mimo jiné majitel Železáren Veselí nad Moravou.

FOTO: RB

A zůstane ve Veselí nebo se bude stěhovat do Uherského Hradiště?

Jednáme s městem Uherské Hradiště o vytvoření galerie přímo v centru města, město má už pro ni vyčleněnou budovu Domu služeb. Tam by došlo k velké rekonstrukci a vytvoření dominantní galerie.

A další vámi podporované projekty?

Jeden projekt je určitě druholigové mužstvo 1. FC Slovácko, druhý projekt je galerie, třetí projekt je vytvoření golfového hřiště ve Vlčnově s vybudováním golfové akademie. A novým podnikatelským projektem je vybudování několika solárních elektráren.

Myslíte, že má smysl investovat peníze do mužstva Slovácka?

Ten fotbal má 450 členů a z toho je 400 žáků. To znamená, že investice do fotbalu jsou investice hlavně do žáků, byť výkladní skříň je mužstvo „A“. Investice do fotbalu jsou investice do mládeže.

Mládež ale potřebuje vidět nějaký vzor, a proto je důležité mít mužstvo, které hraje první ligu nebo alespoň má dobré umístění v druhé lize.

A chcete dál podporovat první mužstvo, kterému se zatím v sezoně nedařilo?

Vezměte si, že Uherské Hradiště je druhé nejmenší město hrající druhou ligu. Když přihlédneme i k tomu, že jsme na okraji republiky, měli bychom být přiměřeně hrdi na to, když budeme hrát slušně v druhé lize. Nemusí to být za každou cenu první liga. Samozřejmě chci mužstvo podporovat dál, ale také chci, aby se do toho vtáhlo co nejvíce regionálních firem, aby to nebyla věc jednoho vlastníka.

Ale kde je chcete vzít?

Ale oni se přidávají. Mnozí sice chytračí a tvrdí, že se přidají, až budeme v první lize, ale my říkáme, přidejte trochu nyní a až budeme v první lize, můžete přidat víc. I fotbal ovšem bude muset

slevit ze svých nároků, ale měl by se udržet a fungovat.

Nelitoval jste nikdy toho, že jste do fotbalu šel a že jste peníze nedal jinam?

Je pravdou, že kdybych za ty peníze nakupoval obrazy, tak se časem zhodnotí. Ale nelze to pojmát jen finančně a na všem jen vydělávat, je třeba to vidět ze širšího pohledu a nehnat se jenom za tím, že chci na tom vydělat. Kdybych to chtěl dělat kvůli výdělku, tak bych do toho nikdy nešel.

Nelitoval jste toho někdy? Nelitoval jste typ, co by něčeho litoval?

Ale samozřejmě je spousta rádců a pseudorádců, kteří mi říkají, proč jsem do fotbalu chodil, a jak se mohly peníze využít na cokoliv jiného. To je sice všechno pravda, litovat můžete čehokoliv, ale pak se z toho musíte poučit a hledat z toho co nejlepší cestu.

Co vám zatím fotbal především přinesl? Reklamu?

Naše produkty nejsou produkty, které by podléhaly takové reklamě, to v žádném případě.

Co vám to tedy přináší?

Možná určitý pocit uspokojení a naplněnosti.

Ale reklamu máte minimálně mezi fotbalovými fanoušky...

Popularita je vždy věc ošidná. Když budete hrát dobře, tak vám budou vyvěšovat transparenty, když špatně, jsou schopni zapomenout, že jste fotbal zachránili a umožnil jim na něj chodit.

Děkuji za rozhovor.

Radek Bartoníček

fašank 2009

Ostrožská Nová Ves

FOTO: Zuzana Lipárová

Ostrožská Lhota

FOTO: Stanislav Duřka

Blatnice pod Sv. Antonínkem

FOTO: Zuzana Lipárová

Hluk

FOTO: Štěpán Mitáček

Hluk

FOTO: Štěpán Mitáček

Ostrožská Nová Ves

FOTO: Zuzana Lipárová

Ostrožská Lhota

FOTO: Stanislav Duřka

Veselí nad Moravou

FOTO: Zuzana Lipárová

fašank 2009

Javorník

FOTO: František Gajovský

Velká nad Veličkou

FOTO: František Gajovský

Javorník

FOTO: Zuzana Lipárová

Hrubá Vrbka

FOTO: Vlastimil Ondra

Lipov

FOTO: František Gajovský

Velká nad Veličkou

FOTO: František Gajovský

Hluk

FOTO: Radek Bartoníček

Javorník

FOTO: František Gajovský